

KNJIGA 34

KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=34>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

Prikaz rezultata str. 661/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

10-10-2015 14:23#661

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Prvotno napisano od *North Stand*

procesom kulturnog obogaćivanja, poglavnik i njegova tjelesna bojna bi ih vlakovima premjestili u Njemačku i Austriju, na njihovo sveopće oduševljenje, a i oduševljenje domaćina kojem kronično fali radne snage čitaj ljudi za poslove koje prosječni Nijemac ne želi raditi a koje bi naši "regionaši" s oduševljenjem prihvatili i radili.

Poštovani i dragi prijatelju North Stand dobro si ti to sročio da bi Poglavnik te ljude s vlakovima odveo k Hitleru u Njemačku kao radnu snagu za ratnu mašineriju. Tako se je postupalo sa onim nepoćudnima koji su zbog svojih zlodjela protiv hrvatske države i probitaka hrvatskog naroda dospjeli u Sabirni Logor Jasenovac, odakle su skoro svi, osim rijetkih koji nisu htjeli, poslani vlakovima u Njemačku. A šta je naš hrvatski neprijatelj učinio čim je došao i preuzeo vlast u svibnju 1945. godine? Sve te nepoćudne neprijatelje Hrvatske Države koje je Poglavnik je poslao u Njemačku na rad, naš neprijatelj ih je ubrojio kao "jasenovačke žrtve".

10-10-2015 15:45#662

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Pročitajte više Iz Otporaševе Torbe na <http://kamenjar.com/kategorija/povij...porasevetorbe/>, Kamenjar

12-10-2015 16:36#663

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PREDSTAVLJANJE KNJIGE "JASENOVAČKI LOGORI - ISTRAŽIVANJA"

From: trup1959@gmail.com

To: froate@hotmail.com

Subject: Jasenovački Logor

Date: Mon, 12 Oct 2015 11:10:16 +0000

Bobani,

Ti koji se grčevito boriš da opišeš Maksa Luburića u drugačijem svijetlu nego su ga opisivali za sedamdeset i više godina udbaški pisci poput Mate Rajkovića, Igora Mandića, Đorđe Ličina i drugih, prilažem ti nešto što bi te moglo i trebalo zanimati, jer se ti baviš tom tematikom. Klikni na priložene linkove i sam ćeš se uvjeriti da si mnogima pomrsio račune u njihovim mišljenjima, a bogami rekao bi da si uspio uskrsnuti iz mrtvila "zločestog" Maksa. Mnogima si oči otvorio. pozzz.

Udruga Gračani - Predstavljanje knjige "Jasenovački logori - istraživanja"

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/udruga-gracani-p...-istrazivanja/>, Kamenjar

Udruga Gračani - Predstavljanje knjige "Jasenovački logori - istraživanja" Objavio/la: Ivona B Nadnevak: Listopad 12, 2015in: Najave Nema Komentara Udruga Gračani organizira: predstavljanje knjige Jasenovački logori - istraživanja u ponedjeljak 12. listopada 2015. u 19.00 sati u Pučkoj školi Autori knjige su naš Stipo Pilić te Igor Vukić, Vladimir Horvat (članovi Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac) i povjesničarka Blanka Matković, a nakladnik je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac iz Zagreba. Izlagači u Gračanima bit će: Igor Vukić, novinar i Stipo Pilić, prof., a moderator naš Mate Knezović, dipl. iur. Knjiga je izašla ovoga ljeta i u tijeku je njezino predstavljanje diljem Hrvatske, a svugdje izaziva veliko zanimanje javnosti. Više o knjizi te samom Društvu i njegovu djelovanju možete pronaći na <https://drustvojasenovac.wordpress.com/>, a i ovdje donosimo nekoliko redaka s njihove stranice. "Knjiga na 268 stranica donosi intrigantne, ali provjerene informacije o zbivanjima u logoru od 1941. do 1945. godine i nakon tog razdoblja. Tko su bili zatočeni jasenovačkog logora, koliko ih je bilo i koliko ih je pušteno kućama od travnja 1944. do 1945. godine? Je li istina da se u logoru izvodila opereta Mala Floramye? Zašto društvo Jasenovački logori tvrdi da u logoru do svibnja 1945. nije bilo masovnih ubojstava te da popis od 80.000 imena nema veze s jasenovačkim logorom? Na koji način opovrgavaju strašnu optužbu o navodno 20.000 ubijene djece? Je li jasenovački logorski kompleks nastavio djelovati i nakon svibnja 1945. godine?" Dođite, pozovite sve zainteresirane, obitelj, susjede, prijatelje. D. Šelendić
Posljednje uređivanje od Bobani : 12-10-2015 at 16:52

14-10-2015 16:17#664

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

GENERAL DRINJANIN DAO "PAKRAČKI DEKRET" ILIJI STANIĆU

(Potrebe radi i nekih nepoznanica hrvatskoj javnosti, donosim ovdje na portalu kamenjar.com generalovo pi ...

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/kategorija/povij...etorbe/page/7/>, Kamenjar

17-10-2015 01:36#665

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ULOGA USTAŠE U HRVATSKOJ TERMINOLOGIJI

Nadnevak: Prosinac 01, 2013 in: Iz Otporaševe Torbe

by: Otporaš

Kliknite na dolje priloženi link.

Ustaša je revolucionarni borac koji se dobrovoljno i svjesno bori za uzvišene ciljeve potpune slobode i samostalnosti hrvatskog naroda i hrvatske države u njenim povijesnim i prirodnim granicama na temelju Hrvatskog državnog prava te ostvarenje socijalne pravde, reda i napretka u slobodnoj Državi Hrvatskoj.

USTAŠA – Hrvatska revolucionarna organizacija (UHRO) osnovana je 1929. godine kao hrvatska revolucionarna, borbena, urotnička, nacionalistička organizacija s ciljem dizanja pravedne, oružane, nacionalne hrvatske revolucije te uspostave potpuno nezavisne, samostalne i slobodne Države Hrvatske na hrvatskom etničkom i povijesnom prostoru od Jadrana do rijeke Drine.

Ustaška organizacija se najlakše može usporediti s Irskom republikanskom armijom (IRA-om), irskom revolucionarnom organizacijom koja se u 20.-om stoljeću borila za slobodu i ujedinjenje Irske ili pak s ustanicima Giuseppea Garibaldi koji su se u 19.-om stoljeću borili za slobodu i ujedinjenje Italije. Kasnije je UHRO promijenila ime u Ustaša – Hrvatski revolucionarni pokret te još jednom 1941. godine u Ustaša – Hrvatski oslobodilački pokret (U-HOP). Sama riječ “Ustaša” je stara hrvatska riječ (kao danas Za Dom Spremni!) koja je stoljećima prije osnutka UHRO-a 1929. godine označavala čovjeka koji ustaje u oružanu borbu s ciljem ostvarenja svojih i narodnih pravica, slobode, samostalnosti i zadovoljenja pravde.

Riječ Ustaša u jezičnom smislu označava ustanika, pobunjenika, buntovnika, revolucionara, nepokornog, neustrašivog Hrvata i slobodnog čovjeka. Tradicija hrvatskog ustaštva može se pratiti kroz mnogobrojne hrvatske ustanke kroz povijest, kroz ustanak Petra Svačića protiv Mađara, Zrinsko-frankopansku urotu protiv Austrijanaca, ustanak Matije Gupca i ustanak Matije Ivanića na Hvaru protiv Mlečana, ustanke hrvatskih hajduka i uskoka, ustanak hrvatskih muslimana u Bosni protiv prevlasti Osmanskog carstva u prvoj polovici 19. stoljeća te Rakovički ustanak Eugena Kvaternika koji je bio uzor svim budućim ustaškim pokoljenjima.

Ustaška misao ne dijeli Hrvate po staležu (klasi) niti po vjeri (Ustaše su svi Hrvati, katolici,

muslimani, pravoslavci, protestanti, Židovi) i svi se zalažu za potpunu jednakopravnost svih vjerskih skupina u hrvatskim zemljama te posvemašnje ujedinjenje cjelokupnog hrvatskog naroda i svih hrvatskih zemalja (danas razdijeljenih na Republiku Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu – Sandžak, Vojvodinu tj. Istočni Srijem i Bačku te Boku Kotorsku s Budvom). ” U Ustaškom Pokretu nema razlike između staleža, nema razlika vjerskih, jer nas sve spaja samo dobro naroda, opstanak i sigurnost države. Spajaju nas rad, borba i Ustaška Načela, u kojima je sažeto sve, što jedan narod može sebi željeti. ” (Poglavnik dr. Ante Pavelić) Svečana borbena himna Ustaša je pjesma “Ustaška pjesma” tj. “Puška puca”, a koračnica “Ustaška koračnica” tj. “Ustaška se vojska diže.” Ustaški znak sastoji se od velikog plavog slova “U” unutar kojeg se nalazi plamteća bomba srebrne boje s crvenim plamenom, a na bombi se nalazi maleni štit s hrvatskim povijesnim grbom koji započinje prvim srebrnim (bijelim) poljem.

Kada mi danas govorimo o “bombama” to zvuči provokativno, ali i borbeno; jer Križem se samo Bogu moli a “bombama” se država čuva. Za Ustašu nema mira, nema počinka, nema i ne smije biti nekog promatranja iz prikrajka. Ustaša radi i bori se, uvijek djelatno, uvijek u prvim redovima. Za ustašu postoje iznad svega Hrvatski Narod i Država Hrvatska i u njoj rad i red. Ustaša je čovjek slobode, čovjek nezavisnosti, čovjek pravde, čovjek koji ne prihvaća tiraniju i nepravdu već se protiv nje uvijek spremno bori u prvim redovima. Ustaša je, kao što samo ime Ustaša kaže, ustanik, buntovnik, pobunjenik, revolucionar koji ustaje protiv tiranije, protiv nepravde, a sve za sreću i budućnost hrvatskoga naroda i njegova narodna, državna i ljudska prava.

Ustaška borba temelji se na Ustaškim Načelima, koja je postavio Poglavnik 1. lipnja 1933. u Glavnom Ustaškom Stanu. Poglavnik je u 17 točaka Ustaških Načela ovjekovječio sve misli i sve želje Hrvata, sve što hrvatski narod traži i očekuje od svoje države. Neprijatelj je uvijek govorio protiv Ustaških Načela a da ih nikada nije temeljito proučio. Treba proučiti Ustaška Načela i tek tada bi se svatko uvjerio da su ona sveto Evanđelje, vjerovanje svakog Hrvata, a život po njima znači narodnu sreću, društvenu pravdu, narodno poštenje, znači sretnu i čestitu budućnost Hrvatskoj i hrvatskom narodu.

Život ustaše mora se temeljiti na ustaškim načelima, pa tko se njih ne drži u svome javnom i privatnom životu, nije ustaša. Ustaša je čovjek iz naroda. On je dijete seljačko i radničko, potomak seljačkih i težačkih ustanika Matije Gupca i Matije Ivanića i Stjepana Radića. Stoga Ustaša nikada ne smije zaboraviti na svoj Dom i na svoju obitelj. Ustaša uvijek mora biti uljudan i pristupačan, čist, obrijan i nikada ne smije zaboraviti, da su seljak i radnik temelji hrvatske države, koji svojim radom drže, a svojim mišicama brane hrvatsku državu. Ustaška Načela nisu napravljena za Ustaše nego za hrvatski narod, kako bi se obistinila ona: **Plug i brana Hrvatima su hrva, a Ustaša to mu je obrana!** Otporaš/kamenjar.com

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/uloga-ustase-u-h...terminologiji/>, Kamenjar

17-10-2015 15:04#666

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

UROTA PROTIV HRVATSKOG NARODNOG OTPORA ILI UROTA U HRVATSKOM NARODNOM OTPORU

Prva nedjelja u godini 1969 idemo u San Jose na sv. Misu. Župnik Hrvatske Katoličke Misije je bio Vlč. Petar Topić. U to vrijeme Hrvati grada San Jose nisu imali svoju, tj. našu hrvatsku katoličku Crkvu, nego su iznajmili kod jedne američke katoličke Crkve prizemnu dvoranu i tu su služili sv. Misu svake nedjelje i svake svetkovine. Kada smo ušli u prizemnu crkvenu dvoranu, ugodno sam bio iznenađen velikim mnoštvom Hrvatica i Hrvata svake dobi. Vidim vrlo lijepo okičen Oltar, cvijeće, svijeće i za moje oči što je bilo najuočljivije je to da je s jedne strane bila američka a s druge hrvatska zastava. Iako sam već nešto čuo da Hrvati San Jose-a **hrvatuju** više od Hrvata San Franciska, povezo sam to i sa nazočnošću hrvatske zastave na Oltaru u San Jose, dok u hrvatsko/slovenskoj Crkvi u San Francisku to nisam vidio.

Za vrijeme sv. Mise bilo je lijepo. Vlč. Topića služe dvije časne sestre, dok na desnu stranu vlč. Topića jedan otmjen gospodin čita iz Biblije prikladnu priču za sv. Evanđelje. Iz neke neobjašnjene znatiželje zagledavao sam se više puta u tog nepoznatog otmjenog gospodina. Pitam brata Rafu tko je taj koji čita iz Biblije. Brat mi samo kratko reče da je to Rudy Spajić i ništa više.

Poslije sv. Mise, vani, pred Crkvom, skoro na ulici ljudi se pozdravljaju, jedni drugima još uvijek čestitaju Novu Godinu, a poneki prilaze k mojem bratu i meni, jer su čuli preko hrvatskog radio sata da sam stigao iz Pariza. Priđe k nama jedan gospodina, rukuje se s nama i meni govori da je on Filip Šola i da mu je nedavno pisao general Drinjanin i saopćio da sam ja već stigao u San Francisko te da bi se nas dvojica trebali što hitnije sastati, o svemu razgovoriti i razraditi plan za daljnji rad. Dok smo mi bili u tom razgovoru priđe k nama taj isti otmjeni gospodin koji je za vrijeme sv. Mise čitao "pistolu" kako se je to kod nas pučki i na selu govorilo, tj. prikladne priče za sv. Evanđelje iz Biblije, rukuje se s nama, predstavi se imenom i prezimenom Rudy Spajić. Pita mene i mojeg brata Rafu dali mi znamo tko je Petar i Mate Boban, na što smo mi odgovorili da nam je Petar otac a Mate da nam je stric. On nama govori da on poznaje i jednog i drugog i da su oni bili kod njega, tj. kod njegova oca više puta i da su oni neka svojta. Pitam ja Rudiju: Odakle ste Vi gospodine?, našto on odgovara da je od Banja Luke. Tada sam ja Rudiju rekao da bi to mogla biti samo neka puka slučajnost, jer mi smo iz Hercegovine, iz sela Sovića, Bobanova Draga. U nadolazećim opisima bit će još govora o ovom "otmjenom" gospodinu Rudy Spajić.

Za mene ta prva nedjelja 5 siječnja 1969. godine u San Jose je bila puna nekog veselog nadahnuća. Konačno sam upoznao od generala Drinjanina vrlo preporučenog čovjeka, Hrvata od Livna Filipa Šolu. On i ja smo tu, rekao bih na brzinu, izmijenili neke misli za naš budući rad, a sve ostalo smo ostavili za slijedeći sastanak, i to čim prije. Rekao sam mu da ja još nisam počeo raditi, da tražim posao a da još auto za prijevoz nemam, pa će se to još možda i oduljiti. Dok smo mi tako još u razgovoru bili, priđe k nama jedan čovjek, s školama, predstavi se imenom i prezimenom Mate Kapulica, čestita nam Novu Godinu a posebno meni dobrodošlicu u novu sredinu. Gledam tog čovjeka koji se više naslanja na svoje škole nego na svoje noge. Na reveru kaputa vidim veliko "U" koje mi izgleda 100% istinito i originalno. Pitam ga: otkud Vama taj "U"?, našto on meni odgovara: Ja sam stari Ustaša, povratnik iz logora Lipari. Ovo "U" sam za četiri godine naše borbe nosio. On je moja svetinja koja će s menom ići u grob. (Mate Kapulica, rođen 25.5.1907, Prisoje, Livno, seljak, pristupio Ustaškom Pokretu 5.1.1935 pod rednim brojem 360, izvor **PAVELIĆ I USTAŠE**, Bogdan Krizman, strana 558, 567, Zagreb, 1978.) Divio sam se tom čovjeku! U borbi i borbama za Hrvatsku Državu postao bogalj, ali pun energije, čeličnosti i ne predaje se. Bit će još govora o Mati Kapulici u nadolazećim opisima.

Nastavlja se.

Posljednje uređivanje od Bobani : 17-10-2015 at 15:10

19-10-2015 16:26#667

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

UROTA PROTIV HRVATSKOG NARODNOG OTPORA ILI UROTA U HRVATSKOM NARODNOM OTPORU

Polovicom siječnja 1969. godine ja sam već preko mjesec dana u San Francisku. Za to vrijeme upoznao sam malo grad, upoznao mnoge Hrvate San Franciska, San Jose i okolice, upoznao sam donekle i gibanje hrvatstva ali i situaciju općenito.

Jedno jutro brat Rafo mi govori da je umro neki njegov prijatelj i poznanik, mislim da se je zvao Stipe Čikeš, i da ćemo ići na sprovod. Sprovod kao i svaka smrt u ljudskome životu imaju svoje značenje: strahopoštovanje i pijetet. Ni jedno ni drugo se ne mogu popraviti, uljepšati, dotjerati, kao što se to mogu uljepšavati sve druge stvari: ljudi, kuće, pokućstvo i sl., ali smrt i sprovod se ne mogu uljepšati, te kao nepopravljivi ostaju zapamćeni kao smrt i kao sprovod.

Mi smo iz Crkve krenuli prema groblju. Ne sjećam se više koje je to groblje i koja je to Crkva bila. Na groblju stotinjak osoba. Neke sam već prepoznao a mnoge nisam. Kao i obično brat Rafo me upoznaje i sa jednima i drugima. Ljudi se uzajamno rukuju a bližnjoj svojti izražavaju sućut. Većinom se šuti iako se tu i tamo čuje šaputanje i tihi razgovor među nazočnima. Ja sa moje strane gledam uokolo i promatram. Govori se pomiješano hrvatski i engleski. Meni nerazumljivo. Pitam sam sebe dali je to znak nehajnosti ili ubrzane želje da se što prije zaborave korijeni vlastitog postanka. Počesto čujem riječi "**naški**" i "**satari kraj**". To me čudi! Priđe netko k nama, k bratu i meni, rukuje se s nama i mene pita kada sam došao iz "starog kraja". Ja mu odgovaram da sam došao iz Francuske a da sam u Francusku došao iz Hrvatske. To sam rekao otvorenim i jasnim naglaskom tako da je on meni samo rekao: You know what I mean što uopće nisam tada razumio što bi to moglo značiti, jer tada još nisam govorio engleski. Pitam brata da mi prevede što je rekao, na što brat kale da sada idemo u kuću pokojnika na neku vrst daće, jela, jer da je to običaj kod svakog sprovoda.

U kuću pokojnika mnogi s groblja nisu došli, a oni koji su došli su bili dobro došli, dobro pogošćeni. razgovaralo se je prijateljski a meni brat po stoti put ponavlja da se ne upuštam u politiku, jer da ovdje nije mjesto politike a da ove ljude ovdje to i ne zanima. Brat me upoznaje s jednom gospođom, mislim da se je zvala Marija Petković, udovica. Nju je bilo teško razumjeti jer je miješala hrvatski sa engleskim i usput dalmatinske zagore dijalekt. Za mene kaže da se čudi kako lipo govorim "**naški**". Kada sam joj rekao da me je moja majka naučila hrvatski i da ja govorim hrvatski, sa smiješkom on a meni odgovara: You know what I mean. Tada opet pitam brata da mi prevede šta to znači. Brat mi kaže da to znači: Znaš šta mislim...Dok su se gosti u kući pokojnika Gustily, ja sam se već u mislima pripremao da napišem pismo generalu Luburiću čim dođemo kući.

PRVO PISMO GENERALU LUBURIĆU IZ SAN FRANCISKA

Uredništvu "DRINAPRESS"

Apartado 1523

VALENCIA - ESPANA

San Francisco, den 13 siječnja 1969.

Cijenjeni Gospodine Maksu Luburiću,

Naša hrvatska dužnost me je natjerala da Vam pišem iz ove daleke zemlje. Kako Vam je i poznato da sam nedavno došao u ovaj kraj. Poznato Vam je i to da sam boravio i u Parizu i bio vjerni suradnik gosp. Dabe Peranića, koji Vam je često pričao o meni i mojoj aktivnosti. Na istu me nitko nije natjerao niti sam za to čekao nečiji zov. Sama moja ljubav prema našem narodu i prema našoj Slobodnoj i Nezavisnoj državi Hrvatskoj su u meni rovarili takovu djelatnost. Kao sin potlačenog našeg hrvatskog naroda, ne smijem ostati pasivan, i to u doba kada nam je najpotrebitije uvjeravati, ne samo naše "korisne budale" u pravo za opstanak Nas kao Naroda, koji ima pravo na svoju Hrvatsku Državu, nego moramo i zasljepljeni Zapad uvjeravati, koji još uvijek se boji istinu govoriti, usprkos povijesnim činjenicama i najnovijim dokazima o svim srbokomunističkim i Titinim zločinima koje su počinili nad hrvatskim narodom. O tim "uvjeravanjima" sam se osobno uvjerio ovdje u San Francisku, gdje ima veliki broj Hrvata, ali na svu žalost su zatrovani pasivnošću i nekim slavenstvom.

Ovdje, naime, imao takozvana Hrvatska Crkva u koju trebaju ići Hrvati na sv. Misu. Glavni i jedini svećenik je neki Slovenac, father Vodušek, kako ga zovu, koji je na istoj službi preko 30 godina. Svakog hrvatskog svećenika udaljuje iz San Franciska. Svetu Misu skoro uvijek govori na engleskom jeziku. Neki Hrvati su mu na tome zamjerali, našto im je on odgovorio: "Ovdje ima našeg naroda koji je već davno došao ovdje i zaboravio je "naški". Ja moram govoriti onim jezikom kojim me razumiju". Dakle, s tim se je izgovorio i izrekao mržnju prema Hrvatima. Ja sam bio par puta u toj Crkvi i uistinu ga nisam čuo govoriti hrvatski. Neki su mi ljudi rekli da je svojevremeno govorio Sv. Misu na slovenskom, iako su Slovencu u znatnoj manjini od Hrvata. Opet su mu neki Hrvati zamjerali da tu ima više Hrvata nego Slovenaca, te da treba govoriti sv. Misu na hrvatskom jeziku. Od toga vremena taj svećenik skoro nikad nije rekao sv. Misu ni na hrvatskom ni na slovenskom već na engleskom jeziku.

Ovdje u San Francisku postoji jedan "Hrvatski Radio Sat" koji pri sebi svega više ima nego hrvatskoga. Govori svake subote od 15:00 do 15:30 sati, znači pola sata. Moglo bi se reći da programa uopće nemaju, već se služe publicitetom kao neka karitativna ustanova koja radi za svoj interes. Otvaranje, tj. početak program je sa nekom beznačajnom pjesmom, bez zvukova i melodije na Hrvatsku Himnu. Izgovorene riječi zvuče hrvatski s kojima se privlači slušateljstvo. Pripremaju se Piknici i zabave vrlo često, koje nikada nitko ne kontrolira. To sve tako zvuči i izgleda kao da je to privatna svojina. Sve gospodski i sve uštirkano a neka Hrvatsku vrug nosi! Sve sam ovo u kratko vrijeme osobno primijetio a dosta toga čuo od onih koji ovdje već godinama žive.

Cijenjeni Gospodine i generale Maksu Luburiću sve to kada sam vidio i dobro promislio bilo mi je teško pri srcu i duši. Sjetio sam se jedne Poglavnikove izreke iz prve emigracije: "Svi oni Hrvati koji ideju preko oceana neće pridonijeti niti jedne žrtve za oslobođenje hrvatskog naroda. Pojedinci mogu pomoći u maloj mjeri materijalno, ali će se i to ubrzo ugušiti". Vjerujte mi da je to istina. Mnogi su zaraženi dolarima. zato sam se odlučio poraditi na tome da se stvori jedno hrvatsko društvo, koje će biti u pravom smislu "hrvatsko" i koje će okupljati sve Hrvate kojima je stalo osloboditi hrvatski narod od srbokomunizma i doći do svoje Samostalne i Nezavisne Države Hrvatske.

Prošli tjedan sam u San Jose imao priliku susresti prijatelja i brata Filipa Šolu. Brata Antu Kršinića iz Oaklanda nisam još imao priliku susrest ni vidjeti. nadam se da će se to ostvariti ubrzo. Filip mi je rekao da ste mu pisali da se sastanemo. To smo se već dogovorili. Budućnost je pred nama i o tome ćemo Vas u detalje izvješćivati. Zato Vas, gospodine generale Maksu Luburiću, molim da mi pomognete u tom pothvatu i dadnete Vaše savjete. Privući pažnju Hrvata ovoga kraja na nas potrebno je najprije sa promidžbom, tj. novinama, letcima itd. Istu stvar gosp. Dabo Peranić i ja smo radili u Parizu. Početak je bio težak, ali smo uspjeli. Ne samo da se za nas nije znalo u Parizu, nego smo mi novinama, letcima i promidžbom uspjeli da Hrvati velegrada Pariza se upoznaju sa našim hrvatsko državotvornim idejama. Tako se je led probio u Parizu i sve je bilo uredi. istim putem se

mora poći i ovdje; dijeliti letke, prodavati novine i dijeliti iste ako se ne mogu prodavati. Zato vas milim da mi što prije pošaljete nekoliko brojeva novina, recimo 50 komada. Ako imate letaka za dijeliti pred Crkvom, milim Vas pošaljite mi što prije.

Ovog puta neka bude dosta, a ako Vas bude nešto posebno zanimalo, pišite mi a ja ću Vas o svemu obavijestiti.

Uz naš hrvatski pozdrav Bog i Hrvati!

Vaš odani Mile Boban. 203 Brazil Ave., san Francisco, Calif. 94112.

U slijedećim nastavcima ću iznijeti pismo generala Luburića meni kao odgovor.

Nastavlja se.

25-10-2015 20:50#668

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

UROTA HRVATSKOG NARODNOG OTPORA ILI UROTA U HRVATSKOM NARODNOM OTPORU

RESTAURANT LAFITT'S

Moja sestra Jakica preko svojih veza mi je našla posao u jednom francuskom restoranu na Fisherman Wharf u San Francisku. Bilo je to početkom veljače 1969. Bio je petak. Primio nas je zamjenik glavnog upravitelja jedan Francuz imenom Daniel Dupont. Primio me je i rekao da mogu početi raditi istu večer. Rekao sam mu da sam Hrvat i da sam naučio francuski na **Alliance Francaise** u Parizu. Radno vrijeme je od 5 sati na večer pa do zatvaranja, što je uvijek bilo do iza pola noći. Rekao mi je da dođem malo ranije kako će mi pojasniti raspored posla, sekciju gdje ću ja raditi i upoznati me s osobljem koje tu već radi, itd. Dogovoreno.

Ja sam došao neki sat vremena ranije. Zamjenik Daniel Dupont me upoznaje gdje je kuhinja, gdje se hrana naručuje i odakle se nosi gostima. Tu me Daniel upoznaje s šefom kuhinje, Francuzom, imenom Jaques s vrlo uočljivim brkovima, poput francuskih solunskih vojnika iz WW1. Pokaziva mi gdje je krčma, tj. bar za naručivanje pića, gdje se nalaze tanjuri, šolje za kafu i gdje se poslije jela nose tanjuri. Upoznaje me s jednim konobarom imenom Zoran Matulić, od Splita, kao i sa još jednim Hrvatom, Zagorcem, kojeg imena se više ne sjećam. Oba konobara su Hrvati velike i zaljubljene jugoslavenske orijentacije. Zoran mi odmah, i to s velikim ponosom govori, kako mu je otac bio neki službenik jugoslavenske misije kod Ujedinjenih Naroda, UN. u New York-u 1947. godine. Zagorac je bio malo manje brbljav. Ja sam stisnuo zube i šutio. Zoran, kao svraka na gnijezdu, raskukurikao se o Titi i njegovim ofanzivama. U to vrijeme kroz dvoranu, blagavaonicu prolazi vojničke manire vrlo otmjen i uštirkan čovjek. Čim sam ga spazio učinio mi se poznat. Njemu je o meni rekao njegov zamjenik Danijel Dupont. Prilazi k meni i rukujemo se. Zar i ti ovdje, bile su mu prve riječi. Kad si stigao, pita me. Prije mjesec i pol, odgovaram. Došao si direktno iz Pariza, zar ne? Jest, odgovaram. Nadam se da nećeš gurati tvoje hrvatstvo ovdje kao što si to radio i gurao u Parizu. I još žesće, odgovorih mu. To ti neće mnogo ili ni malo pomoći. Ovdje su ljudi došli

iz "starog kraja" zbog dolara i da parade malo novca a ne zbog politike, itd.

Tko je bio glavni upravitelj restauranta LAFITT'S?

U Parizu je postojalo jedno hrvatsko studentsko društvo legalizirano kod francuskih vlasti kao: CERCLE D'ETUDIANT CROATE=DRUŠTVO HRVATSKIH STUDENATA. Mnogi hrvatski studenti, koji su htjeli, naravno, mogli su biti članovi tog društva. Igor Buljan, moj prijatelj, mi je govorio o tom društvu i savjetovao mi da se učlanim, i ja sam ga poslušao. Učlanio sam se i tu sam upoznao Stjepu Brajilo, nekog Špehara, Stanislava Kadića, koji je svoje ime kojeg mu je mater dala na krštenju, promijenio u Jaques Kadić i druge. Naši sastanci su se većinom održavali u jednom Bar-Cafe na Metrovu Montparnass, jedan od četiri poznate gradske četvrti Pariza, središte umjetničkog života iz petnaestog stoljeća.

Na tim sastancima se je bez veze razgovaralo. Tako sam ja to shvaćao. O Hrvatskoj i hrvatstvu se skoro ili uopće nije govorilo. Izgledalo je tako kao da se sami između sebe boje govoriti o hrvatstvu i reći da su Hrvati. Većinom su između sebe govorili da su "zemljaci". Mene to smetalo tako da sam namjerno i sustavno i to preko mjere isticao moje hrvatstvo, a njih, skoro sve od reda prozvao "krompirašima", jer su krompiri zemljin proizvod. Ne samo da sam ja to tako njima u brk rekao, nego sam ja to tako prošio među Hrvatima pariške zajednice, tako, kada se govorilo o tim studentima "Društva Hrvatskih Studenata, mislilo bi se na krompiraše. Neki me nisu voljeli, neki me nisu trpjeli a ja sam sebi rekao da mi tu nije mjesto, te sam napustio to studentsko društvo.

Sada ovdje u San Francisku u francuskom restoranu LAFITT'S ponovno susrećem tog is tog Hrvata iz Pariza koji je sada svoje ime amerikanizirao i promijenio u Jack Kadich. Kako sam tu radio i imao priliku skoro dnevno sa njim razgovarati, i razgovarali smo o mnogim stvarima, rekao mi je da je on sinovac poznatog hrvatskog sveučilišnog professor dra. Ante Kadića. Svojeg strica ime koristi kako bi meni utuvio u glavu da je on dobar rodoljub, a ni sam ne zna da postoji velika razlika između biti dobar rodoljub i dobar Hrvat. Hrvat može svatko biti a da nisi hrvatski rodoljub, kao Tito, recimo. Iako smo imali mnoge razgovore, što se tiče hrvatstva, tu nismo nailazili na razumijevanje jedan drugoga. Nedugo iza toga, njegov zamjenik Danijel Dupont je preuzeo dužnost glavnog upravitelja tog restoranata. Jednu večer pitam Danijela: gdje je Jack, našto mi on reče: dođi u moj ured, pa ću ti reći. U uredu Danijel Dupont mi reče da su Jack-a Kadich-a uhvatili u nekoj malverzaciji, te da su ga izbacili. Tako je završila karijera i moje poznanstvo Stanislava Kadića, odnosno Jack-a Kadich-a, kojeg ja nikada više nisam vidio.

U idućem opisu ću iznijeti zadnje pismo generala Drinjanina meni.

Nastavlja se.

26-10-2015 04:25#669

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

UROTA PROTIV HRVATSKOG NARODNOG OTPORA ILI UROTA U HRVATSKOM NARODNOM OTPORU

U restoranu LAFITT'S imao sam jako dobro razumijevanje s novim glavnim upraviteljem Danijelom Dupont i sa šefom kuhinje Jaques. Oni su Francuzi a ja govorio s njima francuski,

osjećali smo se kao da smo u Francuskoj ili u Parizu. Kada nismo pretrpani s gostima, mi konobari imali bi više vremena za "ćakule", tj. razgovore. Mene bi upravitelj Danijel pozvao u svoj ured a šefu kuhinje naredio da nam donese specijalne večere za nas dvojicu. tako bi mi razgovarali o svemu, a moja najdraža tema je bila pričati o politici i sve svoditi na hrvatsko pitanje. Za mnoge stvari nije nikada čuo ali sada jest. To sam ja iskoristio, jer je njegov brat ili neki od svoje bio u Alžiru i borio se protiv Ben Belle, predsjednika Alžirskog Nacionalnog Fronta koji se je borio protiv Francuske a za oslobođenje Alžira. Znao je za Tita jer je ovaj pomagao Ben Bellu i njegov pokret a sve protiv Francuske. Ta Titina pomoć Ben Belli je išla tako daleko da su francuske vojne vlasti u mediteranskom, tj. sredozemlju moru zarobili jugoslavenski brod Galeb u **rujnu 1962.** godine pun oružja za Ben Bellu. Taj incident je uzrokovao prekid diplomatskih odnosa između Pariza i Beograda. Novom upravitelju Danijelu Dupont su se uveliko sviđale moje priče da smo često u njegovu uredu imali zajedničku večeru. Istini za volju kod ovih dvojice Francuza sam više naišao na razumijevanje za naš hrvatski slučaj, nego kod mojih Hrvata Zorana Matilić i Hrvata Zogorca.

Sada donosim zadnje pismo Vjekoslava Maksa Luburića, generala Drinjanina meni. Pismo ću prepisati onako kako ga je meni pisao general. Ako se potreba ukaže poslije punih 46 godina od kada je pismo pisano da nešto pojasnim, to ću učiniti. Pismo počima ovako:

"general DRINJANIN
1.III.1969.

(Rukom nadodano: Piši mi na adresu izravno, Drinapress Apartado 32 Carcagente (pro. Valencia, Espana.)

Dragi brat Mile!

Pisao Ti je pul. Crnički, i ja sam te pozdravio, ali nisam bio dospio da ti kažem nešto više. ([Ovo pismo se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆ" na stranici 1011, mo](#)) Nadam se da si već u vezi sa Džebom i Kršinićem, koji su zlatni ljudi i vrlo aktivni rodoljubi, pa iako ih nisi poznao, nadam se daćete se upoznati i pojačati rad. ([Radi se o Ivanu Džebi iz Clevelanda koji je bio zadužen za DRINAPRESS tisak i Anti Kršinić iz Oaklanda, California, mo.](#)) I njima smo javili za Tebe odmah čim si se javio, tako poznate se, iaklo ne osobno.

Bio je ovdje prof. Dabo Peranić, kao što znaš odavno on dolazi i naravno razgovarali smo i o Tebi mnogo puta. On je uvijek isticao Tvoj patriotizam, sređenost, ozbiljnost i odgovornost, a to je ono što možda najviše manjka mnogim našim ljudima. On se svakako nada da će i njemu uspjati neko zaposlenje u Americi, jer mu je ženina rodbina tamo, ([Spurge Dabe Perani brat Nikola Šonje je živio u New York-u i bio predsjednik ogranka HNO, mo.](#)) i svakako svaka obitelj traži salameta. To ne znači da bi on manje radio za Hrvatsku, nego obratno, više, jer kad bi bio materijalno sređeniji, imao bi više vremena i snage za našu stvar.

Znam da si razmišljao da li od tamo možete išta učiniti. Ja mislim da možete više nego prije, jer proces je politički i borba je ideja i propagande na sve strane, a Amerika će odlučivati u svakom slučaju. Dakle možete od tamo mnogo učiniti.

Mi smo ovih dana pisali Džebi i svima tamo, a kad se pokrene i stвориš jednu grupu, znamo da ćeš izvršiti svoju dužnost. U svakom slučaju javi se i nama. Ako i ne mognem brzo odgovoriti, ja ću ipak uvijek naći par riječi za svakog poštenog Hrvata.

Ono što nam javljaš znamo da je tako. Pa i gore na nekim mjestima. Previše dugo vremena su ljude trovali, previše smo dugo bili tuđi robovi, i boli čovjeka srce gledajući Hrvatsku kako se razseljuje a Vlasi pune naša sela i gradove, (kao što se danas dešava s sirijskim i islamskim izbjeglicama, koji se naseljavaju na napuštena hrvatska ognjišta, mo.) i k tome Hrvati u tuđini gube čak i narodnu svijest i

rade za tuđina. Znam da ćeš svega vidjeti. Ali mi nismo očajnici, i baš zato jer ide slabo jaki karakteri daju od sebe sve, za sebe, za svoje i za one, koji ne valjaju.

Dobar je članak o ljudima, koji se stide prošlosti. Sliven je i ulazi. Piši još. Treba i njih vratit Hrvatskoj, jer nas je malo, svi će nam trebati i baš mnogi od njih, (Ovdje se treba uzeti u veliki obzir dra. Franju Tuđmana koji je pohlepno čitao Maksa Luburića i doslovno upijao sve njegove miroljubive ideje u pomirdbi sinova Ustaša i partizana. Pročitajte PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA, Istarska "DRINA" br. 3-4 1964., strana 18-21., Mo. Otporaš.) na mjestima su odakle mogu nešto učiniti.

Pozdrav svima našima. Grli Te odani Tvoj Maks.

General Drinjanin.

Sada prilažem članak iz novine OBRANA br. 107-108 ožujak 1969. godine. To je ujedno i zadnja OBRANA u kojoj je general pisao. Članak je o zločinima Ozne i Udbe kod nas odmah poslije drugog svjetskog rata. O tome general kaže: "Dobar je članak o ljudima, koji se same prošlosti. Sliven je i ulazi.

LJUDI KOJI SE SRAME SVOJIH DJELA

NEZAHVALNA ULOGA NOVIH JANJČARA U SLUŽBI BEOGRADA - 52 komentara

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/ljudi-koji-se-srame-svojih-djela/>, Kamenjar

Poslije velike hrvatske tragedije iza 1945. god., cijela Hrvatska je bila okupirana od našeg susjednog neprijatelja: srbokomunista. Tada je počelo ono najgore; hapšenje, zatvaranje, mučenje, strijeljanje, vješanje, ubijanje, preslušavanje, pljačkanje, gonjenje na prisilne radove itd. itd. Svima nama su poznata ta sva tatarska djela učinjena nad Hrvatskom i njenim pučanstvom, od naše "braće" po bratstvu i jedinstvu - Srba. Ovi su imali u svakoj hrvatskoj pokrajini svojih vjernih janjičara, koji su svaki nalog iz Beograda striktno izvršavali; čak su nadmašili u svojoj poslušnosti i one nekadašnje "naše" janjičare, kojima je zapovijed stizala iz Istanbula, paralelno i Budimpešte, Beča i Venecije. Tako su ti naši janjičari, (neka mi se ne zamjeri na takvom izrazu jer je isti najprikladniji za sve one koji teroriziraju svoj vlastiti narod za tuđi interes), više svjesno nego nesvjesno, pomagali "bratstvu i jedinstvu" svaku naredbu, bez obzira dali ona krnji nacionalni ponos hrvatskog naroda, ili uništava hrvatsku tradiciju i dobra ili sistematski istrebljiva sve što je hrvatsko, pa čak i hrvatski narod. Sve je to sporedno samo da se udovolji "braći". Poznato je nama a i cijelom svijetu da je odmah iza "oslobođenja", bilo hapšenja svih istaknutih Hrvata ne samo u Domovini nego i u inozemstvu, odakle su Zapad i Saveznici izručili mnoge Hrvate u krilo svojoj "braći" po "bratstvu i jedinstvu" u Beograd.

Tom hajkom na Hrvate nije bio pošteđen ni Naš Uzoriti Kardinal, Dr. Alojzije Stepinac. I njega su izveli skupa sa mnogim drugima pred tz. narodni sud, ne u Beogradu već u Zagrebu. Zašto baš u našem glavnom gradu? Sve je to tako lijepo bilo smišljeno, naravno na "bratski" i "ravnopravni" način. Na sudu su svi okrivljeni djelima protiv naroda i države, čiji je glavni grad Beograd, gdje je bio i centar državnog suda, a koji sudi republički sud, tada Federativne Narodne Republike Hrvatske u Zagrebu. Sa malo komentara svatko će razumjeti zašto sve to. Često puta sam imao priliku raspravljati o nemogućem zajedničkom životu nas Hrvata sa "našom braćom" Srbima u jednoj te istoj zajedničkoj državi, a ne samo sa našim ljudima nego i sa samim Srbima, a najviše sa strancima. Uvijek sam se služio dokumentima koje su Srbi pobijali na svoj balkanski način, dok za strance je sve izgledalo nerazumljivo i zagonetno.

Na tatarsko hapšenje i suđenje Kardinala Stepinca, u stvar upućeni stranci bi mi odgovorili da to

nisu ni činili ni zahtijevali Srbi nego Hrvati, jer da se je sve odigralo u Hrvatskoj. Znači da su se "naša braća" već prije pobrinula kako bi uvjerali strance u svoju nevinost, što im je djelomično i uspjelo uz pomoć naših janjičara. Poslije spomenutog "oslobođenja" su "braća" Srbi odnijeli sve vrijednije stvari iz Zagreba u Beograd i to u ime ratne odštete. Sa tim su kazali i potvrdili da mi nismo jedan te isti narod a još manje braća, od kojih se traži ratna odšteta. Braća nikada ne ratuju jedan protiv drugoga. Mirne duše naši janjičari su gledali, kada se za "bratstvo i jedinstvo" ispražnjava Hrvatsko Narodno Kazalište, kirurški i bolnički pribor iznosi iz bolnica, skidaju i odnose klupe iz narodnih parkova te dosta drugih vrijednih stvari, pa i sami spomenik našeg slavnog junaka Bana Jelačića.

Nikada u hrvatskoj povijesti naši janjičari nisu toliko obilatopomagali svoje naredbodavce kao što su to činili ovi današnji. Bilo ih je koji su se takmičili, tko će biti revniji. To je najviše hrvatski narod osjetio prvih dana iza rata, kada je naša šuma bila puna hrvatski križara, ostatak nepoklane hrvatske vojske na Bleiburgu. Da bi se slomio daljnji otpor hrvatskih križara u šumi, bilo je potrebno organizirati akcije u svim selima naše Domovine. Na nekim mjestima gdje tadašnja Ozna skupa sa mjesnom milicijom nije se usudila patrolirati sama, natjerali bi seljane da idu ispred njih. To se je poimence dogodilo u Ljubuškoj krajini, selu Sovićima, listopada 1945., kada su u selu Lipovicama kraj Posušja ubili Juru Boban, zvani "Kurilj" i "veliki".

Zbog svog patriotizma, selo Sovići su bili toliki trn u oku "braći" u Beogradu, da su 1947. god. izglasali ne dati niti jedne pare iz državnog budžeta za izgradnju objekata u Ustaško gnijezdo - zapadnu Hercegovinu. To je predložio Moša Pijada i rekao dok je on živ da se ta revolucija neće izmijeniti. Kako rekoše tako i učiniše, da se još ništa nije izgradilo u tom kraju uz pomoć države. Te iste godine je odlučeno očistiti Ljubušku krajinu od križarske "bande" kako su ih od milja nazivali janjičari. Za taj "delikatni" posao nije trebalo tražiti iz daljega prikladna čovjeka, jer je na osnovu svojih zasluga određen janjičar Ivan Granić iz Međugorja, koji je striktno izveo sve po planu. Za svog teklića imao je Vencu BUŠIĆ iz Gorice, zvani "Vencelo" koji se je najvjernije istakao u poslušnošću. Bilo je i drugih više manje poznatih koji su sudjelovali u tom čišćenju. (Tada, kada sam ovo pisao u siječnju 1969. godine, namjerno nisam htio spominjati neke osobe iz sela Sovića, jer su te osobe bile žive, pa nisam htio da zbog ovih bude proganjana njihova rodbina. Danas ću spomenuti jednog iz Pejića Drage, Mate Pejić, zvani "Žerić". Opet neki sitni doušnik Paško Vlašić iz sela Vlašića. Neki Hunga, tako su ga zvali i on je tako bio poznat, iz Posušja, ne sjećam mu se imena više. Bilo je i drugih malo sitnijih doušnika koji su iz osobnog koristoljublja postali članovi partije, tj. KPJ i tim potvrdili svoje janjičarstvu u službi Beograda. Mo).

Da bi što uspješnije izveli svoj barbarski plan i zadovoljili svoje želje u Beogradu, odlučili su preseliti stanovništvo cijelog sela iz jednog u drugo, tj. izmiješati sela. To je bilo veoma teško i naporno. Nitko nije smio ostaviti niti jedno zrno žita u svojoj kući. (To bi se smatralo da si žito namjerno ostavio u kući kako bi se Križari mogli hranom pomoći, mo) Najmanju stvar se je trebalo ponijeti sa sobom. Ukoliko bi se našlo bilo kakvo žito u kući, vlasnik iste bi bio smatran da surađuje sa Kamišarima, kako ih je narod zvao kod nas. Kao takav bio bi izveden pred sud, naravno "narodni" sud i sudilo bi mu se kao takvom. Ostalo nije teško pogoditi šta će sa istim biti.

To su nezaboravni dani za naš narod! Svatko se može zamisliti kako je to izgledalo. Selo Drinovci su otjerani u selo Blaževiče. Ovi su bili dodijeljeni u selo Vlašiće kao i Bobanova Draga. Pošto je ovo selo bilo malo a nas došlo deset puta više, bilo je praktično nemoguće sve smjestiti u kuće. Po receptu "bratstva i jedinstva", janjičari su se postarali da svaki bude u suhu, tako da je bilo u istoj kući i za jednim stolom više obitelji. To je izgledalo više nego užasno! Bilo je nestrpljivi ljudi u takvom vrtlogu koji su "možda" nešto rekli. Drugi dan bi nastala hapšenja i mnogi su ljudi toga puta zatvarani po više mjeseci i godina. U samim ispražnjenim selima bile su postavljene mrtve straže, od 15 sati do 9 ujutro. Onaj koga se nađe između tog vremena u selu, biti će smatran kamišarom i kao takozvano biti će strijeljan. Tome naređenju smo se ubrzo uvjerali, kada je jednog dana, Frano

DRUGIŠIĆ, otac poznatog hrvatskog svećenika u New Yorku, fra. Silvija GRUBIŠIĆ, otišao posjetiti svoju kuću pred kojom je ugledao grupu naoružanih partizana. Čim su ovi njega spazili otvorili su vatru na njega, bez ikakvog prethodnog upozorenja.

Starac Franjo od 73 god. je imao sreću da nije bio pogođen, što je janjičare tako razljutilo da su sve redenike ispraznili za njim. (Bio sam svjedokom ove pucnjave. Moj otac Petar Boban Gabrića i ja smo bili u selu, u Bobanovoj Dragi, nešto radili oko kuće kada smo pucnjavu očuli. Vidjeli smo Franju Grubišić, zvani "brko", gdje iznad Čuljkovih kuća, ispod Majdena, kroz ograde i zidove, prizidine, saget trči prema Pejića Dragi. Tu su ga Oznaši/partizani uhvatili i svezana u žicu doveli pred kuću Jure Čuljka, undje na cesti pokraj mosta. Ono malo ljudi što je bilo u selu došli su u velikom strahu intervenirati za starca Franju Grubišića. Mo) Kada im je ponestalo municije, dali su se u potjeru za njim. Nije bilo teško uhvatiti stara čovjeka kojega su na najgore muke stavljali i naposljetku mu brkove čupali, samo zato što im se nije htio pokoriti. Povelili su Franju sa sobom i tri dana je bio sa njima. Kada su ga dobro izmrcvarili pustili su ga kući. Starac Franjo je još i danas živ, a ima za svjedoke nekoliko sela.

Sve dolazi gore i gore. Hrvatsku je zahvatio val mržnje, a na samu Hercegovinu hajka se organizirala, kako je ti lijepo prikazao u svojoj knjizi "DJEVOJKA DRINA" fra. Gracijan RASPUDIĆ. Preživjeti te dane bila je hrabrost. Tvrdi hrvatski duh hercegovačkog seljaka nije moglo slomiti niti četiristogodišnji turski zulum, a kamoli će uspjeti srbokomunistički iz Beograda. Stoga se metode mijenjaju i udara se na Hercegovinu i drvljem i kamenjem. Prešlo se je na najgore - pljačkanje svega do čega se može doći.

Određeni su otkupi "narodnim vlastima". Tko ne dadne određenu mjeru, okrivljen je da pomaže kamišare. Mjere su bile toliko pretjerane u svemu, da mnogi nisu htjeli pobirati godišnji prihod sa svojeg imanja, nego su direktno otkupnu komisiju slali na berbu. Godine 1949 i 1950 bilo je zabranjeno u imotsko-bekijskom polju sijati bilo kakvo žito i drugo; osim pamuka. (Kukuruz su prozvali "banditom". To je istina, dragi moji Hrvati. To vam govori očevic i svjedok ovih neugodnih dogovština. Tu sam živo i odrastao, pa se toga sjećam vrlo dobro. Ovo pišem ne da nekoga prozivljem, razljutim ili naljutim poradi prošlosti. Ovo pišem za nadolazeće hrvatske naraštaje kako bi mogli znati šta je i kako je prije bilo. Mo. Otporaš.)

Onaj tko bi uz pamuk posijao koje zrno kukuruza, bio bih uhapšen. (Tako je i moj otac Petar Boban Gabrić bio uhapšen u srijedu 31 svibnja 1950 god., jer je seoski poljar Petar Boban "Dedo" pod pritiskom i Oznaškom prijetnjom morao im odati ime i prezime vlasnika parcela na kojima je kukuruz već bio iznikao i skoro prirastao za okopavanje, Mo) Pod najstrožjom prijetnjom moralo se je nedjeljom orati, kopati, ukratko raditi. Onaj tko se tome suprostavi, zna se šta ga čeka. Dešavalo se je da su "narodne vlasti" misare zaustavljali i natjeravali na kolektivni zadružni posao. Tako se događalo sa dosta naših ljudi. I moj otac je bio za istu stvar zatvoren i mnoge muke pretrpio. Sve sam ovo napisao zato što se mnogi ondašnjih "bogovi" danas srame svoje prošlosti. Svaki od njih bi htio ostati čist i pošten kod naroda. Zato i nije čudo što se oni između sebe toliko svađaju.

Dolaze vijesti iz domovine da sve jedan drugome prebacuje i sa sebe svaljuju krivnju na drugoga. Mlađi, oni koji su počeli obličati oko starijih odmah iza 1945., predbacuju starijima. Ovi se brane i pravdaju da su morali izvršavati naloge odozgor, tj. od C.K.K.P. Hrvatske. Šefove i vođe C.K.K.P. Hrvatske možemo svaki dan čuti direktno ili indirektno da su izvršavali naloge partije, te ako se ima što zamjeriti, može se zamjeriti partiji. Znači, drugim riječima rečeno, da riba od glave smrdi, tj. iz Beograda. "Braća" Srbi iz "bratstva i jedinstva" se pravdaju da oni nisu ni terorizirali, ni ubijali ni sudili Hrvatima, nego se iz Zagreba izravno dirigiralo. Znači "braća" Srbi i ovoga puta su sve u rukavicama radili. Ubacili kost među nas Hrvate da se svađamo i koljemo. Sva je krivnja na nama Hrvatima i krivce trebamo tražiti među našim janjičarima. Zato neka naši bivši "janjičari" osvježe svoj razum poslije tolikog iskustva sa "bratstvom i jedinstvom", te neka poslije tolikih godina

postanu Hrvati, a ne neki Jugoslaveni.

San Francisco, siječanj 1969. Mile Boban.

(Ovo je pisano prije 44 godine i pisano je u odrazu onoga vremena, dakle vremena dok smo još bili u zajednici "jugoslavenskih naroda i narodnosti". Kroz taj odraz vremena se treba ovaj opis analizirati i dati mu zasluženu ili nezasluženu važnost. Ovo je bila zadnja "OBRANA" br. 107-108 ošujak 1969. koju je general Drinjanin korigirao i u njoj pisao i koja je izišla za vrijeme njegova života. Ovaj gore članak je izišao u ovom broju OBRANE, a u prethodnom broju OBRANE, br. 105-106 na prvoj stranici general mi rukom piše u novini koju mi je poslao avionski: "Dragi Mile! ovdje je bio Dabo i posebno smo ti se javili. Pišem ti i ja ovih dana. "OBRANU" traži od Džebe, jer smo mu poslali više 50 kom. za Tebe. Skoro više, pozdrav. Tvoj Maks". Agent jugoslavenske Udbe Ilija Stanić je ubio na surov i gnjusnan način hrvatskog generala Drinjanina, Vjekoslava Maksa Luburića. Mo, Otporaš.)

Za Kamenjar.com piše: Otporaš

Posljednje uređivanje od Bobani : 26-10-2015 at 04:30

27-10-2015 01:23#670

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

KNJIGA - POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA - Pisac Dr. Miljenko Dabo Peranić

(Jedan Hrvat iz Domovine koji je pratio na portalu Dnevno.hr rubriku "Pisma Maksa Luburića" mi se javio između Božića i Nove Godine 2012. Tražio je od mene neke podatke o dru. Miljenki Dabi Peraniću koji je napisao knjigu gornjeg naslova. kako čovjeka nisam poznavao, nisam se htio upuštati u detalje, ali sam ipak čovjeku odgovorio skoro na svako njegovo pitanje. Prilažem ovdje moj odgovor tome gospodinu iz Domovine. Otporaš.)

1/03/13

Bog! dragi prijatelju i nepoznati gospodine,

Knjigu "**POGUBIJA GENERALA LUBURIĆA**" je napisao moj vjenčani kum Dr. Miljenko Dabo Peranić. Ako si pratio ovih par zadnjih opisa pisama, mogao si uočiti da sam spominjao tu knjigu. Ja ju imam u originalnom rukopisu, tu knjigu. Zanima me dali ju je netko izdao u Zagrebu kao drugo/treće izdanje, ili slično, kao i cijenu. To mi javi.

Dr. Peranić je napustio Pariz, Francusku, ljeta 1969. Došao je kod svojih u New York. Tu je živio vrlo povučeno, osamljen i razočaran. Na njega je pala velika sumnja oko ubojstva generala. Ja u njega nikada nisam posumnjao. Uvijek sam ostao vjeran njemu i njegovu dubokom i velikom hrvatstvu. Ali za mnoge to nije bilo dovoljno, te su ga sustavno sumnjičili. To je njega izgrizalo, boljelo i u grob je otišao s tom boli i patnjom. Tu spomenutu knjigu Dr. Peranić je izdao u vlastitoj nakladi u New York-u 1984. Da se malo vratim u godinu 1978. Preko mojeg punca i punice u Parizu, sa kojima je Dr. Peranić bio u vezi i često su se dopisivali, doznao sam za kuma Peranića adresu. Odmah sam mu se javio. Odgovorio je i zamolio me da ga dođem posjetiti, da se ispričamo, da mu olakšam jade i patnje. Učinio sam. Otišao sam ga posjetiti u kolovožu 1978. Bio sam kod

njega u petak i subotu večer. U nedjelju poslije podne me je odvezao na uzletište. Imali smo priliku o svemu pričati, ponajviše o generalovoj pogibiji. Plakao je. Dao je izraditi od gipsa bistu generala Luburića koju je stalno gledao dok smo razgovarali. Pokazao mi je rukopis kojeg je napisao i titulirao **POGIBIJA GENERALA LUBURICA**. Dao mi je kopiju rukopisa da pročitam, da nadodam nešto ako što imam itd. Htio je svakako da dadnem predgovor knjizi. Kada sam rukopis pročitao, nazvao sam ga i rekao mu da tu ima mnogo osobnoga, mnoge dobre i poštene naše zajedničke prijatelje iz Pariza u to umješao i da taj rukopis do temelja treba preinačiti. Njegova supruga Marija je slušala na drugoj slušalici i sa mnom se složila, ali on je ostao uporan u svojim tvrdnjama da je sve istina što je napisao, te na kraju rekao: DO RIJEČI OVAKO. SVE ILI NIŠTA.

Dragi moj nepoznati prijatelju da ti samo spomenem nekoliko izvadaka iz pisma Dra. Peranića meni od 30 studenoga 1979: "Trebao sam Ti već davno odgovoriti na Tvoje pismo. (Ja sam njemu pisao na 12 rujna 1978, mo) Spriječilo me nešto - teško kao i Maksova smrt - sredinom listopada me je ostavio moj otac. Hm, kažeš mi da radim s Tobom ...Ti nisi Ti ...Vidim da imaš veliko srce za Hrvatsku, i da bi želio mnogo toga napraviti. ..Rekao sam Ti možda se nađe moj Patroklo, (po svoj prilici ova riječ bi mogla značiti: moj čuvar, moj zaštitnik, moj skrbnik i sl., mo) ali to je isto jedan fantom; fantom je duh, a duh je teško zgrabiti - a možda i nikada. Jednog dana će ljudi znati bolje šta je to MAKS, šta će i znati zašto sam išao s njim. Odgovor Ti je dan u Maksovim riječima, koje si pročitao na kraju mog spisa, koji si dobio - "mi obojica pomalo već smetamo cijeloj emigraciji, jer smo IMALI PRAVO". Znam, to je glupost, naša hrvatska glupost, ali je tako - i Dabo se ne diže iz svoje grobnice. Reci mi, iskreno, sada kada si pročitao sav moj spis; Da li bi se i danas našao itko, koji bi to htio štampati - u svoj svojoj istini? Mislim, da ne. (On je znao za moje mišljenje, znao je i za mišljenje svoje supruge Marije, pa je zato i rekao. "Mislim, da ne." Bušić je pao. (Bruno, mo) Tražio me po Parisu, ali ja sam već bio u Americi - i dospio je u ruke onih koji su ubili i Generala i druge. Nastavit ću ovih dana. Pozdravi Annie, (moja supruga, mo)..."

Imam pred sobom hrpu i hrpe raznih novinskih izrezaka, pisama i sličnoga koji su pisali o generalovu ubojstvu. Sve je to pisano u ono doba kada se nije znalo za snimljivi izvještaj ubojice Ilije Stanića Sarajevskoj Udbi 29 travnja 1969. godine. Sada je kamokud lakiše konce i spletke povezati, jer je sami ubojica Stanić donekle rekao kako je bilo. A mi? tada, u emigraciji, mnogi od nas, smo iznosili ono što smo čuli i što nismo znali; najviše nagađali, pa tako je i ova knjiga mojeg kuma Dra. Miljenka Dabe Peranića pisana najviše na predodžbama i sumnjama. Nema nas mnogo danas živi koji bi se mogli trijezno osvrnuti na tu knjigu u kojoj se mnogi Hrvati francuskog velegrada Pariza spominju. Teško je za povjerovati da je Dr. Peranić s punim povjerenjem išao na sastanak s grupom Hrvata da osnuju ogranak Otpora u Parizu, slika se sa njima na proslavi Desetog Travnja, čuva slike kao uspomenu Otporaša, koje kasnije, iz svoje mašte, nastoji optužiti da su mu htjeli kidnapirati kćerku Anitu/Kitu a njega ubiti. Slike na stranicama spomenute knjige 109/110.

U pismu od 22 kolovoza 1978., dakle odmah iza mojeg odlaska iz njegove kuće u New Yorku, kum Perenić mi piše između ostaloga i ovo: "...Sinoć sam – istragu - čitao i čitao. Bit će Ti sve jasno, pamti jer je sve zamršeno. Što kažeš o tiskanju, o tome ćemo razgovarati. Samo zapamti: ljudi su kukavice, i neće htjeti sve napisati što je unutra. A moj će biti jedan od uslova: ili sve ili ništa. Zato mislim da će još proći vremena do toga, jer će to pasti na moj vlastiti tisak koga trebam platiti, a kako ne vjerujem da ću smoći za troškove, to će se oduljiti."

Dragi moj prijatelju ne želim te gnjaviti niti umarati. Sve što ti želim reći je to da je na tebi i onima koji se u to upuste biti jedna velika zadaća i dužnost, a ta je prikupiti što se god prikupiti može, s lijeva i desna, s Božije i vražije strane, od prijatelja i neprijatelja, staviti u jedan snop, svežanj, a taj snop/svežanj nazoviti: **KNJIGE PISMA MAKSA LUBURICA** u kojima će se iznijeti mnogo nepoznanica koje još nisu Hrvatima poznate. U toj nadi te pozdravljam i želim ti sve najbolje u ovoj novoj 2013 godini.

Bog! Mile Boban, Otporaš.

30-10-2015 03:43#671

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PROGLAS HRVATSKOM NARODU-"OBRANA", br. 43-44, 1966.

(Jedna skupina zainteresiranih Hrvata koji prate i čitaju rubriku i rubrike o Maksu Luburiću su došli na ideju da prikupe sve što je moguće iz [DRINA I OBRANA, OKRUŽNIH PISAMA I OKRUŽNICA](#) i stave u jedan ili više uveza kao: [SABRANA DJELA MAKSA LUBURIĆA](#). Danas mi se je jedan javio s molbom da mu pronađem jedan ili više letaka koje je general Drinjanin pisao i skoro u svaku novinu OBRANU stavljao kako bi čitatelji to mogli slati u Domovinu Hrvatsku hrvatskome narodu za čitanje. Pregledao sam neke novine i pronašao jedan letak u novini OBRANA br. 43-44 kojeg ovdje sada donosim čitateljima foruma Hrvatski Integralisti da vide šta i kako je Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin, mislio i radio za ponovnu obnovu Hrvatske Države. Javite se Vašim prilozima i pomozite ova akciju. Otporaš.)

PROGLAS HRVATSKOM NARODU

Posljednji događaji koji su uzdrmali unutrašnju strukturu umjetne i monstrozne tvorevine Jugoslavije, padom u nemilost poznatog krvnika Aleksandra Rankovića i zapovjednika zloglasne UDBe, Svetoslava Stefanovića kao i destitucija Vječeslava Holjevca zbog podrške koju je pružio mladoj i elitnoj supini naprednih hrvatskih komunista okupljenih oko časopisa "PRAXIS", znaci su sigurnog padanja nasilnog režima koji, protiv volje naroda, gospodari Hrvatskom.

Neuspjeh nedavno provedene privredne reforme i stalni uzrast cijena životnih artikala, dokaz su više, da je vladajuća beogradska klika, predvođena po hrvatskom izrodu Brozu Titu, (ukoliko je zaista Hrvat kako tvrdi), nakon dvadeset godina uzurpiranja vlasti dovela na rub propasti sve nacionalne komponente, koje, poput Hrvatskog Naroda, protiv svoje volje sastavljaju nakaznu, umjetnu i neprirodnu tvorevinu Jugoslaviju.

Zločini koje je ova razbojnička klika izvršila nad stotinama tisuća Hrvata kao i nad tisućama Srba, Slovenaca, Makedonaca, Crnogoraca i pripadnicima ostalih narodnih manjina koji žive ili su prebivali na području Jugoslavije, ne poznaju premca u modernoj historiji čovječanstva.

Rijeke nevine prolivene krvi potekle su uzduž naše domovine Hrvatske nakon konačnog ustoličenja Tita i njegovih satrapa na vlast.

Mlade hrvatske generacije, odgojene i rođene pod komunističkim režimom odbijaju i odbacile su isti, vođene idealima slobode i humanizma.

Tisuće hrvatskih radnika prisiljene su tražiti koru kruha za sebe i svoje obitelji u strane svijetu, dok se na njihovim ognjištima šepire novodoseljeni nehrvatski elementi. Prioritet koji se daje izgradnji i podizanju Srbije na uštrub Hrvatske i Slovenije i ostalih komponenata Jugoslavije, uzrok je da su se podigli glasovi prosvjeda i u samoj komunističkoj štampi spomenutih. ([Kada je u Skopju u srpnju 1963. godine bio veliki potres, preko polovine grada bilo je porušeno, francuske su novine i vijesti](#)

obilato o tome pisale. Tako je jedna novina, mislim da je bio "**Le Monde**" gdje je stalni dopisnik te novine Paul Jankovich pisao o strukturi jugoslavenskog gospodarstva. Tako su naveli Hrvatsku i Sloveniju kao najrazvijenije republike u Jugoslaviji da daju u federalni budžet više nego druge republike, BiH, Srbija, Crna Gora i Makedonija, jer da su one siromašne. A kada treba davati iz federalnog budžeta savezним republikama za izgradnju njihovih potreba, Hrvatska i Slovenija najmanje dobivaju, jer su već federalnim budžetom označene kao razvijene republik. Mo.Otporaš.)

Hrvatski komunisti, koji su prihvatili postulate marksističke ideologije iz ideal, svakodnevno sve to više uvidjaju da su slijepo oružje u rukama veliko-srpskih imperijalist, ugnjetavača ne samo Hrvatske, već i ostalih naroda koji sačinjavaju Jugoslaviju.

Masovno ilegalno napuštanje Jugoslavije, unatoč opasnosti nasilnog vraćanja po zemljama u kojima izbjeglice nastoje dobiti utočište svjedoče, da, unatoč režimske propaganda, beogradski vlastodršci nisu drugo do li nasilni ugnjetavači naroda.

Hrvatski studenti, nedavno suđeni diljem Hrvatske zbog svog rodoljublja, (danas bi se reklo "domoljublja", mo.) i privrženosti narodu kojemu pripadaju, podigli su prve stjegove "**HRVATSKE NARODNE OSLOBODILAČKE BORBE**".

Hrvatski radnici i seljaci u svom pasivnom otporu vlastodršcima, prihvatili su ove stjegove u zajednici sa činovnicima, intelektualcima i radnim kolektivima kojima se pridružuju i hrvatski komunisti kojima je preča sreća i budućnost vlastite Domovine od lažnih sirenskih poziva na nepostojeće "bratstvo i jedinstvo" iz Beograda.

HRVATSKI NARODNI ODPOR u ovim odlučnim časovima kroz koje prolazi naša Domovina, obraća se svim Hrvatima bez obzira na njihovu profesiju, vjersko ili stranačko uvjerenje, pozivajući ih na zbijanje redova u zajedničku slogu i zbacivanje tuđinskog, nametnutog nam režima.

HRVATSKI NARODNI ODPOR priznaje svakom Hrvatu i Hrvatici pravo ispovijedanja bilo koje političkog postulate u jednom oslobođenoj Domovini Hrvatskoj i zbog toga računa i sa aktivnom kolaboracijom hrvatskih komunista.

Visoki standard života, vjerska i politička sloboda, sloboda mišljenja i neutralist Hrvatske u sukobima svjetskih blokova, (To je nastojala i Nezavisna Država Hrvatska, biti neutralna poput Švicarske, ali na svu žalost to joj naši prekodniski neprijatelji nisu dozvolili. Mo. Otporaš.) premise su sa kojima se povodi **HRVATSKI NARODNI ODPOR**, tumačeći želju većine Hrvatskog Naroda.

Industrijski kabineti kao i fabrička postrojenja treba da uistinu budu vlasništvo hrvatskih radnika stvaranje dioničkih poduzeća i davanje dionica radnicima istih.

Hrvatska zemlja mora biti vlasništvo onih, koji ju obrađuju i hrvatskom seljaku potrebno je pružiti svu pomoć kako bi ovaj mogao održati na visini ovu važnu granu privrede.

Hrvatski Narod sa simpatijama promatra nastojanja ostalih naroda koji sačinjavaju Jugoslaviju da dođu do svoje slobode.

HRVATSKI NARODNI ODPOR pruža prijateljsku ruku suradnje Slovencima, Makedoncima, Crnogorcima i ostalim narodnim manjinama sa kojima nikada, niti u svojoj prošlosti a niti u sadašnjosti, nije imao sukoba.

HRVATSKI NARODNI ODPOR OVIM PUTEM SVEČANO IZJAVLJUJE DA NEMA NIŠA PROTIV SRPSKOG NARODA koji se, poput Hrvatskog nalazi okovan lancima internacionalnih

komunista, želeći mu svaku sreću u njegovoj vlastitoj Državi nakon raspada umjetne tvorevine Jugoslavije.

HRVATSKI NARODNI ODPOR protivi se bilo kakvoj vrsti ideološkog, klasnog ili vjerskog progona na teritoriji buduće **HRVATSKE DRŽAVE**. Hrvatski Narodni Otpor, vjerno tumačeći želju hrvatskih masa, image za jedan od glavnih ciljeva osigurati svakom stanovniku Hrvatske, bio on Hrvat ili ne, slobodu, rad i pravo glasa.

HRVATSKA od Istre do Drine će obuhvatiti cijelo naše historijsko i etničko područje. Bosna, Hercegovina i Sandžak su pokrajine Hrvatske, i kao takove moraju pripadati Hrvatskoj. O mogućnostima njihova federativno-autonomnog odnosa sa ostalim djelovima Hrvatske, odlučit će njihovo stanovništvo, slobodnim glasanjem.

HRVATSKI SABOR treba da bude vrhovno tijelo Hrvatske Države u kojemu će onda političke stranke, uključujući hrvatsku komunističku stranku, imati svoju riječ.

Hrvatski Narode!

Koraci pred kojima se nalazi naša Domovina odlučni su ne samo za našu, već i za buduće generacije. Nalazimo se na pragu slobode i potrebno je samo učiniti korak više da se do nje dođe!

Hrvatski oficiri, podoficiri i vojnici, hrvatski mornari i avijatičari, hrvatski milicioneri! Vi koji danas silom prilika služite tuđincu porobljivaču svoga vlastitog naroda, upravite cijevi svog oružja protiv zajedničkog nam neprijatelja. (Očito je dr. Franjo Tuđman uveliko koristio izreke i pisanja Maksa Luburića. To mi je on osobno rekao na prvoj Konvenciji HDZ u Clevelandu 20 i 21 siječnja 1990. Mo, Otporaš.)

Hrvatski komunisti! Vi koji ste znali davati živote za političke ideale, budite spremni položiti iste za slobodu Hrvatske.

Živjela HRVATSKA!

ZA HRVATSKI NARODNI ODPOR:

general Drinjanin, Zapovjednik Hrvatskog Narodnog Otpora,

Enver Mehmedagić, Pročelnik u Glavnom Stanu.

2. srpnja 1966.

Posljednje uređivanje od Bobani : 30-10-2015 at 03:47

30-10-2015 21:00#672

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

KALEMLJENJE HRVATA IZ JUGOSLAVENSTVA U HRVATSTVO

Prenosim ovo sa Kamenjara.com.

by: Otporaš

KALEMLJENJE HRVATA IZ JUGOSLAVENSTVA U HRVATSTVO**Milan . prije 14 dana.**

Jedne zgođe, davno je to bilo, u doba hrvatske političke emigracije, za razliku današnje imigrantske imigracije, pozvao me jedan poznanik u svatove. Rekao sam "poznanik", jer nismo bili politički, u ona doba, bliski. On je bio - ne pro/jugoslavenski nego - jugoslavenski orijentiran a ja ortodoksno hrvatski, dva različita pola. U svatovima je bilo jako lijepo, puno naroda, puna punceta dvorana, ali sa malo Hrvata! To je tako bilo u ona (ne)blažena vremena. Do mene je sjedio jedan dobar poznanik i reče mi: kako se ti nađe ovdje? Vidiš ovo šareno društvo. Meni su rekli da se danas ovdje ne može govoriti o politici. Rekoh mu: tko ti je to rekao. Upro mi je na njega prstom. Poznat mi je. Viđao sam ga pred našom hrvatskom Crkvom, kad-kada, sezonski. Nikada nije nikakvih hrvatskih novina, knjiga i sl. htio kupiti. Po običaju izgovor bi uvijek bio da je "jučer" kupio. Odmah mi je sinula ideja i rekao dotičnome: Ako počmu pjevati partizanske pjesme i veličati Tita, hoš' mi napraviti jednu uslugu, našto je dotični pristao bez oklijevanja. Ja sam mu tada rekao da on kaže, jer se je njemu reklo, da nema danas politike ovdje. Tako je i bilo.

Kada se je veselo društvo i svatovski gosti dobro pogostili, najeli, dobro se nakitili raznim pićima, za čudo, počele su se pjevati partizanske pjesme, njihove sedam ofanziva, veličanje Tita i slčno. Tada sam laktom gurnuo mojeg poznanika da je sada njegovo vrijeme da ih opemene da se danas ništa ne smije o politici govoriti niti političke pjesme pjevati. On je uzeo tanjur i kašikom počeo po njemu lupati, digao galamu do te mjere da su svi gosti uprli oči i poglede u dotičnoga, misleći da će ovaj nešto reći o mladencima, pa je na osnovu toga vladala grobna tišina.

Dotični je rekao da su mu pri dolasku u svatove rekli da se ovdje u svatovima danas ne smije pričati o politici, što je u stvari bilo da se ne smije pričati o hrvatstvu. Vi pjevate Titine i partizanske pjesme, što je isto kao pričanje i veličanje jugoslavenstva, a svako jugoslavenstvo je čista politika. Najprije mukac, tišina, da bi iza toga nastala graja, vika, polemika i sl. Priđe jedan k nama i sav uzrujan poče nam krunicati svoje jade: da mu je njegov nano bija u partizanima i nosija pravu provcetu srpsku šajkaču sa petokrakom na glavi. On se je sa četnicima i sa partizanima skupa borija protiv okupatora. Pitam ga: pa tko su bili ti okupatori, našto on ko' iz rukava da su to bili Ustaše. Tada sam mu sve lijepo pojasnio, a čovjek je od Sinja, jer se je uvijek kleo "Sinjske mi Gospe" da su Ustaše Hrvati kao što je i njegov nano bio i ostao Hrvat, samo u službi srpekog četništva i jugoslavenskog partizanstva.

Vjerovali ili ne, čovjek je razumio razliku, a pošto je bio jedan od svoje od mladoženja, stvar se je zadovoljavajući izgledila do te mjere da se je odmah počelo pjevati hrvatske pjesme: Marijane, Marijane što barjak ne viješ ... i druge hrvatske pjesme.

Ovaj gore opis me je natjerao da ovo ovdje priložim za današnje hrvatske naraštaje da znaju kako se je prije manipuliralo s nama Hrvatima. Imali smo priliku i danas čuti premjera Milanovića u Australiji kako govori da on nije kriv za sudbinu milijune Hrvata koje je Titin, jugoslavenski režim raselio po cijelom svijetu. Mene osobno veseli da on, Milanović, tako danas govori, da se kiti sa hrvatskom zastavom, da predstavlja onu istu Hrvatsku od osam (8) slova koju je predstavljao i Poglavljenik dr. Ante Pavelić, s razlikom tom, da mi državotvorni Hrvati nismo nikada se kitili niti nosili jugoslavensku zastavu, dok premjer Milanović, Vesna Pusić, predsjednik RH Ivo Josipović, šarlatan Mesić i sva ta jugoslavenska antifašistička garnitura se kite i nose NAŠU DRŽAVOTVORNU HRVATSKU ZASTAVU. Eto zato su se USTAŠE BORILE.

Otporaš.

31-10-2015 20:11#673

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PROGLAS HRVATSKOG NARODNOG ODPORA

Braći i drugovima hrvatskim radnicima pasošarima u zapadnoj Njemačkoj, Švedskoj, Austriji i drugim zemljama zapadne Europe

(Neki su od mene tražili i lijepo me zamolili da ako imam neke ili bilo koje letke koje je general Drinjanin pisao na tankom papiru i ubacivao u novinu "**OBRANA**" kako bi to "pasošari" mogli što zgodnije slati svojim kući. Još naš ima prilično dosta broj živi koji se sjećamo vrlo dobro tih vrlo dobro hrvatsko nacionalnih letaka koji su uveliko pomogli, s jedne strane, raskrinkati jugoslavenske laži, a sa druge strane pozvati sve Hrvaticice i Hrvate pod jedan hrvatski **STIJEG** u borbu za ponovnu Obnovu Hrvatske Države. U hrpi mojih kutija raznih novena, pronađoh i ovaj letak kojeg ovdje sada iznosim, ne da želim s ovim prilogom nekoga gnjaviti, nego što želim reći s ovim prilogom svima je to: da znadu kako je povodom pada Rankovića početkom lipnja 1966. godine reagirala hrvatska politička emigracija, posebice HNO, te kako se je prije radilo za oslobođenje Hrvatske. Otporaš Mile Boban.)

Vama, braćo hrvatski radnici koji žuljevima svojih ruku zarađujete kruh sebi i vašim obiteljima, koje ostaviste u Hrvatskoj, upućujemo ovaj poziv.

Vama, hrvatski radnici, koji u znoju svoga čela izgrađujete tuđe zemlje i podižete životni standard drugih naroda, jer van je srpski imperijalistički okupator, koji se krije iza parola marksizma i lenjinizma, uskratio rad i blagostanje u vašoj domovini.

Vama, braćo hrvatski radnici, čije mjesečne plaće nisu dostojale da prehranite sebe i svoje obitelji, dok su razni partijski paraziti i njihovi špijuni u UDBI zasjeli na grbaču naroda, goneći vas u stran svijet kako bi opet, iskorišćujući vaše kulačenje, došli do toliko im potrebnih stranih deviza, **HRVATSKI NARODNI ODPOR** upućuje ovaj poziv u časovima kada umjetna tvorevina Jugoslavija, stvorena protiv volje HRVATSKOG NARODA, prolazi kroz jednu od najtežih kriza svog opstojanja.

Svi ste vi, braćo i drugovi hrvatski radnici, čitali o padu staljinističke bande predvođene po Aleksandru Rankoviću, Svetislavu Stefanoviću i njihovim eksploatorskim kompanjonima, kao i izjave Saveznog Sekretara Unutrašnjih Poslova Milana Miškovića, u kojima ovaj najavljuje smanjenje agenta zloglasne UDBe i reformu ovog zločinačkog aparata pomoću kojega su partijski paraziti zasjeli na grbaču radnih kolektiva HRVATSKE.

Ove mjere, samo su blijedi odraz želja HRVATSKOG NARODA koji zahtjeva, ne samo stanovite reforme koje u stvari ne znače ništa drugo doli dobivanje na vremenu, kako bi se prebrodilo krizu i nastavilo sa eksploatacijom radnih masa HRVATSKE, već potpunu slobodu svoje DOMOVINE koja je, po svom prirodnom bogatstvu toliko jaka, da je u stanju prehraniti i omogućiti pristojan život svim svojim stanovnicima.

Svima je vama također poznato, da su u vaše redove ubačeni brojni špijuni čiji je zadatak kontrolirati kuda idete, sa kim se družite i razgovarate, što čitate i što mislite, a o čemu, Milan Mišković nije rekao ni riječi, a kamoli obećao da će ih opozvati i pustiti vas da u miru provodite svoje slobodno vrijeme nakon obavljenog teškog dnevnog rada.

Na vama je, dakle, braćo i drugovi hrvatski radnici, da pronalazite u vlastitim redovima ove špijunske-policijske elemente i da ih iz istih odstranite, ako je potrebno i silom. Ovi banditi, koji za pare služe okupatorima HRVATSKE, ukoliko se o Hrvatima radi, izdajnici su svog naroda i ovaj će im kao takovima i suditi.

Na vama leži, braćo hrvatski radnici, zadatak onemogućivanja klasnom, imperijalističkom neprijatelju da dođe do potrebnih mu stranih deviza, nakon što je sramotno propala toliko najavljivana jugoslavenska privredna i devizna reforma krivnjom partijskih parazita kojima je lozinka i "Bratstvu i jedinstvu" sredstvo podjarmljivanja i iskorištavanja radnih kolektiva.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak da se u zemljama u kojima se privremeno nalazite na radu, povežete i stupite u kontakt sa radničkim sindikatima i zatražite od istih pomoć u vašoj borbi protiv eksploatacije, šovinizma i špijuniranja, koje neprijatelj vaše DOMOVINE provide u HRVATSKOJ kao i prema vama koji se nalazite u tuđini.

Na vama, braćo hrvatski radnici, leži zadatak izučavanja efikasne produkcije u zemljama i poduzećima u kojima se nalazite, kako bi ove metode primijenili u vašoj DOMOVINI na dobrobit širokih masa radnog naroda, jer su u vas, braćo i drugi, uperene oči hrvatskog radništva koje je ostalo u domovini iskorištavano od parazita i neprijatelja, ne samo HRVATSKE, već i radništva kao progresivnog staleža svake moderne države posebno.

Na vama je braćo hrvatski radnici da u vašim redovima stvorite revolucionarne ćelije, koje će, u danom času, povesti i predvoditi hrvatske radne mase u njihovoj borbi za slobodu i blagostanje.

Na van, braćo hrvatski radnici, leži zadatak organiziranja **"HRVATSKE NARODNO OSLOBODILAČKE BORBE"**, koja će pregaziti klasne neprijatelje hrvatskog radništva i predati tvornice i poduzeća na teritoriju HRVATSKE u ruke radnih kolektiva istih.

Sva poduzeća i tvornice kao i kombinati HRVATSKE moraju postati vlasništvo njihovih radnika i namještenika, stvaranjem dioničkih poduzeća, čiji će dioničari biti radnici i namještenici odnosno poduzeća ili tvornica. Lažna samouprava, kojom su partijski paraziti željeli zamazati oči radnom narodu HRVATSKE, pokazala je svoje pravo lice izgradnjom vila tvorničkih rukovodioca i direktora na Jadranu i pražnjenjem blagajni i punjenjem vlastitih džepova nezasićenih krvopija radnog naroda.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak tumačenja pred radničkim sindikatima zemalja u kojima se nalazite, o pravu HRVATSKOG NARODA na slobodu kao i da se hrvatski, nacionalno, državni teritorij prostire od ISTRE do DRINE.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak širenja i propagiranja štampe HRVATSKOG NARODNOG ODPORA u vašem redovima kao i u DOMOVINI.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak stvaranja i utemeljenja NOVE I PROGRESIVNE HRVATSKE REPUBLIKE (Sada se, iz ove generalove rečenice, može shvatiti zašto je dr. Franjo Tuđman u svoj program Obnove Hrvatske Države stavio "REPUBLIKA HRVATSKA, RH"; jer je bio opijen hrvatsko-nacionalnim idejama Maksa Luburića. Mo. Otporaš.) koja će biti faktor mira, reda, rada i blagostanja u Jugoistočnoj Europi; neutralna poput

Austrije, Švicarske i Finske u sukobu svjetskih blokova koji, svaki za svoj račun i ciljeve, teže predominaciji svijeta.

Na vama, braćo hrvatski radnici, leži zadatak uništenja prošlosti, bila ova temeljena na nauci - fašizma ili varljivim, lažnim premisama srpske šovinističke marksističke jednakosti koja, u stvari, nije drugo, doli ukidanje jedne, stvaranjem druge, NOVE KLASE, eksploatatora i parazita.

Na vama, braćo hrvatski radnici, leži zadatak stvaranje slobode, istinske slobode koja nije nikada zamrla u srcu HRVATSKOG NARODA; utemeljenjem parlamentarnog, slobodnog, više-stranačko-političkog sistema, zakona slobodne štampe, riječi, misli i ispovijedanja vjere, kada će svaki radin hrvatski čovjek moći bez bojazni iznijeti ono što želi i kada će hrvatski radni kolektivi, predstavljeni putem svojih, slobodno izabраниh političkih stranaka i predstavnika, u HRVATSKOM SABORU planificirati hrvatsku privrednu, socijalnu kao i vanjsku i unutrašnju politiku i odnose.

Na vama, braćo hrvatski radnici, leži zadatak onemogućivanja obnavljanja u SLOBODNOJ HRVATSKOJ REPUBLICI bilo kakvog policijsko-političkog represivnog aparat nalik sadašnjoj UDBI, SUP-u ili nacističkom GESTAPO-u.

Na vama, braći hrvatski radnici, leži zadatak smirenja i bratstva hrvatskih radnih ljudi koji, zadojeni oprečnim političkim ideologijama u međusobnoj bratoubilačkoj borbi, omogućuje zajedničkom nam neprijatelju porobljavanje i ugnjetavanje HRVATSKE.

U redovima HRVATSKOG NARODA nalaze se bivši partizani, bivši komunistički idealisti koji se razočarale u komunizmu beogradskog "bratstva i jedinstva" kao i hrvatski komunistički idealisti i teoretičari koji tele slobodu HRVATSKE, ali ostaju odani svojoj političkoj ideologiji kojoj i danas ostaju vjerni. Svima je njima mjesto u SLOBODNOJ HRVATSKOJ REPUBLICI, **(Opet ponavljam što sam malo prije gore rekao da je prvi predsjednik RH dr. Franjo Tuđman bio opijen hrvatsko/državotvornim idejama Maksa Luburića, iz kojih je crpio sav njemu potrebni materijal za osnivanje HDZ. To govorim zato, jer danas se mnogi ustručavaju spominjati povezanost dra. Tuđmana sa idejama Maksa Luburića. Ja se toga ne ustručavam, jer se ne bojim istine, a istina je ta da sam se ja kao Pročelnik Hrvatskog Narodnog Otpora sastao i slikao sa drom. Tuđmanom, a on je znao tko sam ja i otvoreno mi je rekao da mu je čast upoznati se sa mnom i sa Otporašima. Moja opaska, Mile Boban, Otporaš.)** a njihova politička stranka, putem HRVATSKOG SABORA, pružiti će im mogućnost da odlučuju o budućnosti svog naroda kao i svim ostalim hrvatskim političko-socijalnim pokretima koji se, poput Socijalističke Stranke Hrvatske, počele javno pojavljivati na teritoriju naše DOMOVINE.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak, primordijalni zadatak, **(prvobitan, praiskonski, najglavniji zadatak, mo. Otporaš.)** osnutka slobodnih hrvatskih radničkih sindikata koji će se brinuti za dobrobit širokih radnih masa i omogućiti da iste, u zajednici sa ostalim komponentima HRVATSKOG NARODA, imaju životni standard dostojan hrvatskom narodnom čovjeku koji će mu omogućiti sve dobrobiti i blagostanja koja uživaju radnici zemalja u kojima se danas nalazite na radu.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak privrednog podizanja buduće SLOBODNE HRVATSKE REPUBLIKE koja će omogućiti svakom hrvatskom čovjeku dobro plaćen rad, tako da isti neće biti prisiljen napuštati domovinu i podizati svojim žuljevima i znojem svojeg čela životne standarde drugih zemalja i drugih naroda.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, leži zadatak proširenja rada HRVATSKOG NARODNOG ODPORA u čijim se redovima nalaze hrvatski radnici koji, poput vas, imadu iste želje i ciljeve i koji također, poput vas, žele slobodu, sreću i blagostanje svojem NARODU i

DOMOVINI.

Na vama, braćo i drugovi hrvatski radnici, temelji svoj rad HRVATSKI NARODNI ODPOR, jer vi ste okosnica i srž istoga, njegova inspiracija i njegovo tijelo u kojemu postoji samo jedna duša: DUŠA NAPAĆENOG, ALI NIKAD PREGAŽENOG HRVATSKOG NARODA. SMRT JUGOSLAVIJI - SLOBODA RADNOM NARODU HRVATSKE!

ŽIVJLA SLOBODNA HRVATSKA REPUBLIKA!
ŽIVJELO PROGRESIVNO HRVATSKO RADNIŠTVO!
ZA HRVATSKI NARODNI ODPOR

Enver Mehmedagić - General Drinjanin.

Na znanje:

Dr. Enver Mehmedagić je bio Pročelnik Glavnog Stana Otpora. Živio je u Buenos Airesu, Argentina. Po svim znacima sve letke je pisao isključivo general Drinjanin, iako je on, ukusa i forme radi stavljao i ime dra. Mehmedagića.

Zamolio bih sve zainteresirane koji ovo prate da se povrate i pregledaju na ovom forumu opis broj 205 **PISMO PUK. IVANA ŠTIRA GENERALU DRINJANINU** Pročitajte pažljivo taj opis i doći ćete do zaključka da je sukob između pul Štira i generala Drinjanina nasato samo, jedino i isključivo zbog general ova stava prema hrvatskim komunistima, što uveliko i sadržaj ovog letka svjedoči. Ja ću samo jedan mali dio iz tog pisma ovdje prenijeti, tala da se zna o čemu se piše. Otporaš.)

"PROGRAM HRVATSKOG NARODNOG ODPORA" **BUDUĆI OBLIK HRVATSKE DRŽAVE**

"U Hrvatskoj Državi, za koju se bori i zalaže HRVATSKI NARODNI ODPOR vladati će demokratski i parlamentarni (saborski) poredak, koji će svakome jamčiti pravo slobode, vjere i uvjerenja. Demokratski ustroj države, potpuna sloboda za svakog građanina bez razlike spola, vjere i uvjerenja, uključujući i komunističku stranku Hrvatske, pružiti će svim građanima mogućnost slobodne manifestacije misli.

Tajnim slobodnim glasanjem, biraju se narodni predstavnici za Hrvatski Sabor. Država jamči svakome slobodan život i rad. Narod pomaže državne ustanove i državu kao zaštitnicu slobode. Hrvatska Država i njeni organi moraju svakog pojedinca i naroda kao cjeline. Politička stranka koja upravlja državom, nije država. Državu sačinjavaju samo narod i njemu treba biti podčinjena vlast. U svim državnim poslovima i za političare, valjan je samo pravorijek naroda. Ne će postojati ni povlaštena stranka, ni povlašteni stalež, ni povlaštena vjera. Pred državom smo svi jednaki.

Svi građani bez razlike, mogu se natjecati na najviša državna namještenja, prema njihovim sposobnostima i obrazovanju, bez razlike na njihovo političko mišljenje. Organi reda (policija), redarstvenici (milicija), državni namještenici, kao i sudbene vlasti, neće biti pod uplivom niti zavisiti od političke stranke na vlasti, što vrijedi i za vojne formacije Hrvatske Države.

Hrvatski Sabor će ukinuti sve represivne organizme sadašnjeg režima koji poput Udbe djeluje na području Hrvatske.

Hrvatska će vojska preuzeti i držati vlast nakon uspostave Slobodne Hrvatske Republike, kroz dvije godine, za koje će vrijeme omogućiti primjenu i sprovedbu u stvarnost ovog programa.

Hrvati - vojnici, podoficiri i oficiri sadašnjih Jugoslavensko - komunističkih vojnih formacija, automatski će preći i biti okupljeni, sa istim činovima, u vojne formacije Hrvatske Države.

Garancije stanovništvu Hrvatske biti će date Revolucionarnim Privremenim Ustavom u ovoj prelaznoj fazi, dok Hrvatski Sabor ne donese jedan stalni i konačni Ustav koji će zadovoljavati sve komponente Hrvatskog Naroda.

Svi građani i stanovnici Hrvatske potpasti će pod opću političku amnestiju za sva nedjela političke naravi počinjena od 1941. pa nadalje. (Ovo se za sigurno odnosi i na Josipa Boljkovca, Josipa Manolića i druge, ako iz mržnje prema izraženom hrvatstvu nisu ubijali Hrvate, mo) Ovo je jedini način da se smire duhovi i sprovede u djelo bratstvo Hrvatskog Naroda. Svaka vrst osobne osvete ili proganjanja, biti će oštro zakonom zapriječeni i kažnjavani.

U koliko stanovništvo hrvatskih pokrajina, Bosne, Hercegovine i Sandžaka plebiscitiranom većinom zažele da ove pokrajine u sastavu Hrvatske Države imadnu osobine koje će se ispoljavati u njihovoj autonomiji i federalnom odnosu sa ostalim dijelom Hrvatske, ovoj će se želji udovoljiti.

Hrvatska Država će, prema tome, obuhvaćati cijelo povijesno i etničko područje koje nastanjuju Hrvati već preko tisuću godina."

(To je što OBRANA dvobroj 49-50 1966. kaže. Šta je pogrešno s tim? Mo.)

01-11-2015 02:10#674

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

GOVOR PROČELNIKA HRVATSKOG NARODNOG OTPORA POVODOM PETNAESTE OBLJETNICE SMRTI GENERALA DRINJANINA.

"OTPOR" godina X. kolovoz 1984., glasilo HNO.

(Kako smo najavili u prošlom broju "Otpora", a u znak petnaeste obljetnice smrti generala Vjekoslava Maksa Luburića, ovaj broj posvećujemo njegovoj dalekovidnoj ideji, riječi i djelu. Odvelo bi nas predaleko kada bi smo išli u potanju raščlambu Maksova života i rada, zato smo se radije poslužili kraćim opisom života i rada, zatim govorom g. Mile Boban, kojeg je održao u Chicagu 29 travnja, na SPOMEN SLOVU ZA GENERALA LUBURIĆA i fotokopijom pisma HRVATSKIM ELITAMA koje je general Drinjanin, ljeta 1968., uputio svim istaknutim Hrvatima. Jedno i drugo upotpunjuju i daje cjelinu, koja sama za sebe govori. Uredništvo "Otpora".)

Dobra večer plemeniti zbore, poštovane Dame i draga gospodo.

Imam veliku čast biti sa vama ovdje večeras. Nastojat ću biti kratak, drugim riječima da Vam ne budem dosadan ali ću ipak reći svrhu našeg večerašnjeg skupa.

Među slavnim imenima hrvatskih vojskovođa, počevši od Ljudevita Posavskoga, Domagoja, Borne, Tomislava, Zvonimira, Krešimira i Svačića, preko Zrinjskih, Frankopana i Bakača, Hrvoja Vučkica, Hrvatinića, Kosače, Berislavića, Kotromanića, Rizvanbegovića, Huesin Bega Gradaševića, bana Jelačića, pa do novih - Kvaternika, Brojovića, Dujića, Alagića, Osmana Pačariza, Francetića, Bobana i tisuće drugih, stoji ime našega hrvatskog Viteza - generala Vjekoslava Luburića - Maksa.

General Luburić se rodio 6 ožujka 1913. u Ljubuškom, gdje je svršio pučku školu. Gimnaziju je učio u Mostaru kao pitomac Napredkova Konvikta. Kao đak se odlikovao velikom bistrinom i energijom. Za vrijeme pohađanja gimnazije, vidio je na sve strane velikosrpsku bahatost i progonstvo svega što je hrvatsko. To je na mladoga Vjekoslava učinilo takav dojam, da je jedva čekao kad će uzrasti, kako bi se mogao sav posvetiti revolucionarnom radu i rušenju Jugoslavije - tamnice hrvatskog naroda. Bježanje pred policijskim režimom dovelo je mladog Luburića u Mađarsku, na Janka Pustu, **(Ne znam koliko bi se danas među Hrvatima znalo i govorilo o "Janka Pusti", da nije tada tu bio Vjekoslav Maks Luburić, mo. Otporaš.)** gdje se pridružio Ustaškom Pokretu, pod vodstvom sada pokojnog Poglavnika Dr. Ante Pavelića. Tu je dobio svoju vojnu izobrazbu. Pokazivao je u svemu neobičnu oštroumnost, što ga je dovelo u prve redove i vrhove Ustaškog Pokreta.

Proglašenjem Nezavisne Hrvatske Države, godine 1941., Luburić se stavlja u službu Domovine, zajedno s ostalim ustašama. Ulazi u borbu protiv neprijatelja mlade Hrvatske Države. Za njegovu hrabrost i neustrašivo vođenje hrvatskih vojnih jedinica bio je unaprijeđen u čin ustaškog Pukovnika i Domobranskog Generala, a zaslužio je najveća naša odličja, Krunu Kralja Zvonimira Prvog Reda i Orden Viteza. Bio je zapovjednikom Ustaške Obrane i Prve Udarne Divizije. Istakao se je sa svojim jedinicama u više ratnih okršaja. Osobito na Ljevču Polju i kod oslobođenja Banja Luke. Bio je zapovjednikom Južnog Fronta na Ivan Planini, **(Ivan Sedlu, mo)** gdje je i utemeljen Hrvatski Narodni Otpor, godine 1944.

Odlukom hrvatskog političkog vodstva o povlačenju hrvatske vojske prema Austriji, general Luburić i njegove jedinice bile su zalaznica hrvatskoj vojsci i civilnom pučanstvu na povlačenju. Kada je uvidio od strane političkog vodstva počinjenu političku i vojnu pogrešku povlačenja tako silne, dobro naoružane, ratnički iskusne vojske, uspijeva se s manjom grupom probiti u hrvatske šume, gdje nastavlja borbu protiv partizanskog okupatora i biva ranjen više puta.

Gogine 1947. prebacuje se preko Mađarske, Austrije i Francuske u Španjolsku. **(Ovdje treba nadodati da je zet Maksa Luburića, Dinko Šakić, pisao na jednom portal - mislim da je to bio portal Ustaški Pokret - u dva nastavka o Kavranovoj Akciji i u tim opisima spominje da je Maks Luburić stigao preko Pirineja u Španjolsku 18 listopada 1948., mo. Otporaš)** Tu nastavlja svoj rodoljubni rad za Hrvatsku, okuplja stare borbe i mlade snage, koje su spremne na žrtve. Uspostavlja tiskaru u kojoj se tiskaju listovi "Obrana" i "Drina", te razne druge knjige na hrvatskom jeziku, a koje sadrže u sebi redovito najvažnija suvremena hrvatska pitanja. Svojim dalekovidnim i nesebičnim radom na okupljanju hrvatskih snaga, general Luburić, zvani i poznati Maks, postao je pojam hrvatske borbenosti, Otpora i ustrajnosti, u pravednoj borbi potlačenog hrvatskog naroda za ostvarenjem njegovih opravdanih težnja - slobodom i samostalnom Hrvatskom Državom. Neprijatelj Hrvatske je uvidio tko mu najviše mrsi račune, pa je na podmukli način, zločinačkom rukom skratio život neumrlom hrvatskom vojskovođi, generalu Vjekoslavu Vitezu Luburiću na dan 20 travnja 1969. u španjolskome gradu Carcagente.

Sjećajući se generala Luburića, sjećamo se i riječi njegova predšasnika, vojskovođe, junaka i pjesnika Frane Krste Frankopana. Te riječi vrijede za svakog Hrvata, koji je dao život za Domovinu Hrvatsku, a one nam otvaraju veličinu smrti generala Vjekoslava Viteza Luburića, jer glase: - **NAVIK ON ŽIVI - KI ZGINE POŠTENO!**

DRINJANIN I NJEGOVA IDEJA

Gospođe i gospodo, dragi prijatelji, Hrvatice i Hrvati. Sastali smo se ovdje, ne da jadikujemo niti da donosimo sud o djelovanju generala Drinjanina, nego da se prisjetimo njegovih ideja, koje je on ostavio za riznicu hrvatske budućnosti.

O generalu Luburiću se je mnogo pisalo i govorilo. Mnogi su samo ponavljali ono što se je na

stotine puta reklo i zapisalo. Neki su nastojali uljepšati Drinjanovu prošlost, dok su neki drugi iskrivljivali činjenice, kako bi lakiše prikazali ljubav i žrtvu generala Luburića besmislenom i suvišnom, bez svrhe i cilja.

Ja Vam neću govoriti o njegovu djetinstvu i gdje je rođen, niti ću Vam govoriti o njegovim mukama i stradanjima, niti o njegovu predratnom djelovanju u redovima hrvatske revolucionarne organizacije "Ustaša". Pa ni o njegovoj borbi za očuvanjem NDH.

Nedavno je štoviše i Đorđe Ličina "zasukao" rukave kako bi "novinar-Udbaš iz Zagreba, junački" u časopisu **DANAS** opisao rad i djelovanje generala Drinjanina. Rijetki su oni koji su pravilno opisali ideje generala Drinjanina. Zato ću se ukratko osvrnuti na one ideje koje govore o izmirenju i integraciji svih Hrvata, na ideje, koje su mnogi prešućivali, navodno zbog njegove prošlosti. Koliko god je general Luburić neprijatelju bio opasan za vrijeme rata, još više im je on bio opasan poslije rata. Njegova ideja: **"Sinovi bivših partizana i sinovi bivših Ustaša se moraju, rame uz rame, boriti zajedno za sretniju budućnost Hrvatske"**, nije ideja mržnje, niti ideja nastavljanja borbe između sinova jednih i drugih. Ovu ideju generala Drinjanina ni danas mnogi ne mogu shvatiti, jer računaju, da se nisu dostatno osvetili jedni nad drugima. Tu i jest kukavština onih Hrvata, koji se boje izmirenja takozvane hrvatske ljevice i desnice, zapravo onih strana koje su svoj idealizam mržnjom zadojile i svoju zemlju krvlju natopile.

Tu tragediju prvi je uočio general Drinjanin i malo po malo u časopisu "Drina" razrađivao razna gledišta na sudbinu Hrvatske u prošlosti. Revolucionarni "fanatik" Maks Luburić je pobedio samog sebe, pobijedio je svoje stranačarsko-ustaške ideje - iako je pri tome ostao, do smrti, vjeran i dosljedan ustaško-državotvornim načelima. Na drugoj strani su uviđali svoje zablude i drugi hrvatski fanatici, kao: Andrija Hebrang, Vjekoslav Holjevac, Franjo Tuđman i još neki.

Kasnije su ih počeli slijediti i mlađi: Vlado Gotovac, Marko Veselica, partizanski sinovi Budiša, Čičak, Paradžik, Franjo Mikulić, zatim Zlatko Tomičić, Bruno Bušić i još mnogi. To je bio i ostao plod izmirenja generala Drinjanina sa svim Hrvatima, što mu neprijatelj nikako nije htio oprostiti.

Deviza generala Drinjanina: **"...Mi smo za hrvatsku revoluciju i u toj revoluciji ima mjesta svakom Hrvatu, koji je voljan dati svoj život za slobodu Hrvatske, a ne za ovaj ili za onaj politički režim ili pak ideologiju ..."**, jest kristalno jasna za svakoga državotvornog Hrvata. General Drinjanin čvrsto drži u svom srcu svoje stranačko-ustaško nadahnuće, a novom hrvatskom naraštaju nudi i preporuča hrvatsku revoluciju sa svakim Hrvatom, koji se je voljan žrtvovati za slobodu Hrvatske, za koju je vrijedno živjeti i umrijeti, a ne samo za "svoj" režim ili za svoju ideologiju. Ovo nije retorika generala Drinjanina, kako je to nedavno u nastavcima, u časopisu "Danas" naveo spomenuti Đorđe Ličina, nego iskrena, demokratska linija iskrenog i isprobanog hrvatskog rodoljuba i borca Maksa Luburića. To je bio njegov poslijeratni stav, kojeg je on unio kao temeljno načelo u redove HNO. I taj stav izmirenja su prihvatili mnogi Hrvati, osim grupaško-stranačarskih luralica, kojih ima i u domovini i u iseljeništvu.

Neki poznaju generala Vjekoslava Luburića, neki generala Maksa Luburića, neki jedno i drugo, a ja ga poznajem kao generala Drinjanina, kroz njegovo pisanje u časopisu "Drina" i novini "Obrana", kao i kroz neke druge hrvatske publikacije. On je zagovarao hrvatsku i kulturnu i cjelovitu revoluciju. Jest, on je zagovarao i revoluciju, a ne da ona jedne porobi, druge u emigraciju otjera, treće natjera u šumu, četvrte zatvori, pete da postavi na Markov trg, da nad šestima vladaju, već da svakog građanina Hrvatske oslobodi, hrvatsku državu ostvari i hrvatske granice učvrsti, sa susjedima prijateljske odnose uspostavi i da Hrvatima osigura miran i dostojan život, u vlastitoj državi Hrvatskoj. Za taj njegov cilj on je imao nacrt: izgraditi elitu hrvatskih vojnika, koji će biti kadri sprovesti plan u djelo, s njim ili bez njega. On je bio na čistu, da u jednoj nacionalnoj revoluciji nema priziva, kao na sudskim procesima. Za tu svrhu stvorio je tiskaru "Drinapress" i tiskao

priručnike za izobrazbu hrvatskih vojnika. Jer, ako zbog pomanjkanja znanja nisi uspio, onda si sa znanjem drugih uništen. On je toga bio svjestan i zato je bio uporan u svojoj ideji opće hrvatskog **IZMIRENJA**, što je javno izrekao: "Ja se ne borim za hrvatsku državu, da netko sjaši a ja da uzjašim, već da pomognem Hrvatima državu stvoriti".

Poznata je izreka generala Drinjanina, koju je neprijatelj toliko puta izrabio u svoje svrhe: **Naš stav je jasan: "RUŠITE SVAKU JUGOSLAVIJU"! Činite to u ratu i bez rata, sa Rusima i Amerikancima, sa komunistima, ne komunistima i antikomunistima, u klasičnom ili gerilskom ratu, dijalektikom riječi i dinamita, ali rušite ju, jer ako jedna država nema razloga za opstojanje, onda je to samo i jedino JUGOSLAVIJA!"**. (Obrana, br. 97-98, 1968., u članku **ZAUZIMANJE STAVA, povodom upada jedinica Varšavskog pakta 21 kolovoza 1968. godine u tadašnju državu Čehoslovačku. Mo. Otporaš**. Ova izjava je bila toliko snažna, da je potresla temelje Jugoslavije, potkopala povjerenje u savezu komunista Jugoslavije, stvorila razne frakcije među članovima komunističke partije, otriježnila fanatike i zanešenjake jugoslavenske koncepcije, probudila prirodni osjećaj kod Hrvata i stvorila mas-pokret, nazvan kasnije **"Hrvatsko Proljeće"**.

Usuđujem se reći, uzvišene gospođe i gospodo, da ove zasluge ne pripadaju toliko ustaškom pukovniku i generalu Hrvatskih Oružanih Snaga Maksu Luburiću, koliko hrvatskom prognaniku i **generalu DRINJANINU**. Mnogi Hrvati još uvijek Ga ne mogu shvatiti. To mogu samo oni, koji uspiju sebe pobijediti i svoj život posvetiti Hrvatskoj. U njegovoj pravoj veličini i u njegovoj pravoj ideji Hrvati će shvatiti Drinjanina tek onda, kada iščeznu svi oni mržnjom zadojeni fanatici partizanske i ustaške revolucije.

General Drinjanin je pao na polju časti, za svoje hrvatske ideale, pao je kao što i vojnik kad padne na bojnem polju, vršeći svoju vojničku dužnost. Koja žrtva bi mogla biti potpunija, da potvrdi svoju ljubav i odanost prema Domovini Hrvatskoj, osim one po kojoj se može dati i vlastiti život za rodoljubne ideale? Živi duh generala Drinjanina nije umro. On živi među nama i živjet će vječito među državotvornim Hrvatima. To je blago, kojeg je general Drinjanin ostavio u riznici Hrvatske.

Slava generalu Drinjaninu! Slava svim Hrvatima koji žrtvovaše svoje živote za obranu časti i imena Hrvatskog!

NEKA ŽIVI DUH HRVATSKOG IZMIRENJA!

Hvala svima na pozornom slušanju.
Pročelnik Mile Boban.

03-11-2015 15:02#675

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ZADNJI DIO GOVORA HRVATIMA ZA DESETI TRAVNJA 1968.

govor generala Drinjanina Hrvatima za deseti travnja 1968.

croative.net › Društvo › Istaknuto

govor generala Drinjanina Hrvatima za deseti travnja 1968.

"...Oni koji bi htjeli svoj rat, svoj bivši rat, proslijediti u ustaško, partizansko, hrvatski rat među našim sinovima su IZDAJNICI HRVATSKE STVARI ! U Otporu ima ustaških zapovjednika, i ima sinova po kojega partizana i bivših partizana. I prije svega ima i onih koji prije, poslije i iznad svega žele stvoriti Hrvatsku Državu, gdje će oni, mladi reći, kako se treba voditi, a ne da im mi, nakon svega toga, još određujemo i to kako će oni živiti u buduće. Nije to bilo nikad sprovedivo, nije to nikada nitko uspio, pa nećemo ni mi! Treba graditi Hrvatsku Državu za našu djecu bez kompleksa krivnje i odgovornosti rata očeva! Otpor je zato pokret mladih ljudi koji žele u svoja jedra uhvatiti snagu vjetra Hrvatske povijesti, borba za slobodu prolivene krvi i izgubljenih NADA. Bit će to bolna operacija, jer će to biti ispit zrelosti, bit će proba naše ljubavi za Hrvatsku. U atomsko doba ne možemo propovijedati stare sisteme, ali da, stare vrline! I moramo misliti na onu Hrvatsku kakova će biti godine dvije tisuće (2000), kada mi stariji svi budemo u grobu. To smatramo planskim radom na dugi rok, kako sam napisao u jednoj od zadnjih OBRANA da u naša tradicionalna svojstva slobogrudnosti, borbenosti, duhovnog osvjetloćenja, trebamo unijeti dozu racionalnosti, rada u ekipama, dozu dogmatizma, kolaboracije, kolektivne odgovornosti, kolektivnog rada, kolektivne politike svijesti, koja je nama Hrvatima skoro uvijek manjkala. Tako bi izgradili jednu političku doktrinu, koja može vrijediti jednako tisuću devet stotina šestdeset osme (1968) ali i godine dvije tisuće (2000), a to je: Uvijek sve bazirati na vjerskim zasadama, na onom nepromjenljivom, na ufanju u Boga Stvoritelja neba i zemlje, u svoj Hrvatski Narod, njegove vrline, njegovu snagu, u razbor njegovih sinova, u njegov um, u njegovu hrvatsko mišljenje. Ako tako budemo radili, onda nas ni paklena sila ni snaga bilo Kekove univerzalne ideje neće slomiti, nego ćemo kao jedan inteligentan, biološki zdrav, mentalno napredan i sposoban narod u svim prilikama znati izabrati jedan put, koji neće tjerati na vlast jedne a u šumu druge, nego na dijalog u Hrvatskom Državnom Saboru, gdje neka se kroje ideologije, zakoni, granice i prava građana Hrvatske.

A na nama, hrvatskim vojnicima, sada kao i na vijeke neka ostane da budemo, ne straničari i da ne budemo nikada nosioci uzurpacije, vlasti, nego da budemo sluge svoje Domovine na granici Hrvatske Države. Tako nam Bog Pomogao!..."

Živio Hrvatski Narod!

Živjela Hrvatska Država!

General Drinjanin!

Posljednje uređivanje od Bobani : 03-11-2015 at 15:07

03-11-2015 20:03#676

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Hrvatsko-Američko vjenčanje u Bobanovoj Dragi

Hrvatsko-Američko vjenčanje u Bobanovoj Dragi Objavio/la: Krešimir K Nadnevak: Srpanj 11, 2013in: Iz Otporaševе torbe, Naši u svijetu7 Komentara

AMERIČKO VJENČANJE U BOBANOVOJ DRAGI:

Kako su se Stjepan i Robin Boban tradicionalno vjenčali u Bobanovoj Dragi Čovjeka nitko i ništa ne može više razveseliti kao njegovo dijete. Niti ga može učiniti ponosnijim. Tako je i Stjepan Boban obradovao svoga oca došavši iz Amerike sa svojom zaručnicom Robin, kako bi se vjenčao u Bobanovoj Dragi, rodnom mjestu svoga oca Milana Bobana - Gabrića, koji je otišao u iz svog kraja prije 49 godina. Dobro sam ih odgojio.

Presretan sam što smo se ovdje vjenčali. Ovo je puno više od onoga što sam očekivao i želio u svom životu. Čast nam je biti ovdje i vjenčati se u rodnom kraju moga oca, i ne mogu naći riječi kojima bi opisao našu sreću što smo ovdje - kazao je Stjepan, koji je samo jednom posjetio Bobanovu Dragu, i to dok je još bio dijete.

Vjenčanje koje će se dugo pamtili u Bobanovoj Dragi održano je na pravi hercegovački način. Plesalo se, pjevalo, guslilo, diplilo i gangalo, a po pravom hercegovačkom svadbenom običaju, mlada je, preko kuće, bacala i jabuku. - Bacanje jabuke mi je bilo zanimljivo. Malo sam se bojala da je neću prebaciti, ali uspjela sam. Ako smo već odlučili vjenčati se u Hercegovini, onda moram poštivati i ovakve običaje kojih nema u Americi, ali su jako zanimljivi. Posebno sam sretna što smo se ovdje vjenčali - kazala je Robin. Jabuku je prebacila i Milanova žena Annie, koja je Francuskinja. - Mi smo se vjenčali u Parizu tako da nije bilo prigode da Annie baca jabuku, pa smo odlučili da to napravi sada - kazao je Milan.

Stjepan i Robin vjenčali su se u crkvi sv. Stjepana Prvomučenika u Gorici, a vjenčao ih je fra. Jozo Grubišić koji je na župi u Montrealu, Kanada, ali je došao samo za ovu prigodu. Zlatni pir Teksašana - Moj sin Stjepan, koji živi u Americi, kao i ostatak moje obitelji, odlučio se oženiti ovdje na stotu godišnjicu rođenja moga oca Petra Bobana Gabrića. Njegova zaručnica Robin, koja je prava Amerikanka, iz Clevelanda, ništa nije imala protiv toga, dapače. Kad su mi tu vijest priopćili, nije bilo sretnijeg i ponosnijeg čovjeka od mene, jer znao sam tada da sam svoju djecu dobro odgojio, tako da nikada ne zaborave odakle su. Uvijek sam im pričao o ovom kraju, o Bobanovoj Dragi, o ljepotama Hercegovine, o razlozima zašto sam otišao i izgleda da nije bilo uzalud - kazao je Milan.

Na američko - hrvatskom vjenčanju, među dvjesto uzvanika bilo je i tridesetak Amerikanaca i Francuza koji su uživali u svakoj sekundi njima neobičnim običajima. - Nikada nismo doživjeli ovakvo nešto kao ovdje. Ceremonija je bila prekrasna i sva bi vjenčanja trebala biti ovakva. Posebno nam se sviđa ganga i pjesme, kao i narodna nošnja - kazali su Joe i Lily Foster, Milanovi prijatelji iz Texasa, koji su na dan vjenčanja Stjepana i Robin proslavili 50 godina braka.

Sve kćeri dobro govore hrvatski, ali sinovi slabo. Milan je otišao od kuće 1957. godine, malo je radio u Sloveniji, a onda je otišao u Francusku, gdje je naučio savršeno francuski jezik, jer kako kaže, nije htio biti slijep pored zdravih očiju. U Parizu je upoznao svoju ženu, francuskinju Annie, koja mu je u Parizu rodila dvije kćerke Sofiju i Katarinu. - 1968. godine, sa svojom obitelji i tri kovčega otišao sam u San Francisco, gdje su mi bile dvije sestre i brat. Nakon toga rodilo mi se još četvero djece, kći Iva Drina, te sinovi, blizanci Rafael i Stjepan i sin Milan Junior - prisjeća se Milan.

Milan sada sa svojom obitelji živi u Austinu, Texas, a do mirovine bavio se građevinom, i kako kaže, ni sam ne zna koliko je kuća napravio. Sagradio je ranč u Texasu - **CROATIA RANCH**, gdje trenutno i živi. - U mojoj kući govori se francuskim jezikom. Kćerke dobro govore i hrvatski, ali sinovi slabo. Možda sam tu zakazao, ali i ne kaže se - govorim ćaćinskom jezikom, već materinjem, šali se šezdesetosmogodišnji Milan. Ovo ćemo zauvijek pamtili iako ne znaju hrvatski jezik, Stjepan i Robin su bili jako zadovoljni vjenčanjem. - Nije bitno kojim jezikom govoriš, nego kako razmišljaš. Oni nisu morali doći u Hercegovinu, ali na sreću svojih roditelja došli su i to će se pamtili - kazao je Vlado Boban, Stjepanov vjenčani kum, koji je inače i načelnik općine Velika pored Požegi. - Ovo je zaista rijetkost, i ne mogu vam ni reći koliko sam sretan. Ovog događaja sjećat će se i budući

naraštaji, koji neće ovo vidjeti, ali će im se zasigurno pričati.

Sin me učinio jako ponosnim što je predložio vjenčanje ovdje. To je plod moga pričanja o Hrvatima, jer ovako nešto se događa samo kod nas. Njihova djeca će znati da su im se roditelji vjenčali u selu njihova djeda i na taj način nikada neće zaboraviti odakle potječu. Da sam cijeli život klečao i Bogu se molio, ovoliku sreću nisam zaslužio - zaključio je Milan. kamenjar.com

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/hrvatsko-americk...banovoj-dragi/>, Kamenjar

04-11-2015 16:21#677

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PARTIZANSKO ANTIFAŠISTIČKI ZLOČINI NAD HRVATSKIM NARODOM

by: Otporaš

Partizansko antifašistički zločini nad hrvatskim narodom

Ovo prilažem za sve one koji žele znati tko je bio veći a tko manji zločinac na našim hrvatskim područjima za vrijeme drugog svjetskog rata, Ustaše ili partizani. Po redosljedu ovih opisa koji su samo iz tadašnje SRH, vidjet ćete tko je veći a tko manji. Sami odlučite.

Ovo pismo je pisano prošle godine jednom mojem suradniku oko pripremanje zajedničke knjige o partizansko/antifašističkim zločinima. Molim uljudno pratite svaki paragraf strpljivo i pažljivo. Možda ćete u strijeljanima i pogubljenima (pro)naći i neke od vaše svojte, poznanika i sl. Pozdrav. Otporaš.

Poštovani i dragi prijatelju g. Dragun,

Od kada smo počeli zajednički raditi na prikupljanju partizanskih i antifašističkih zločina za naše knjige, nisam mogao biti potpunoma miran do večeras. Naime, ja sam znao da sam negdje oko polovine izišao sa tim opisima na stranicama Hrvatska i Ustaštvo o partizansko/fašističkim zločinima počinjenih nad mirnim hrvatskim narodom. Tada je portal javno.com prestao. Ja sam stalno teturao i tražio po internetu ne bih li to mogao pronaći. Konačno jučer, na Veliku Gospojinu, sva moja obitelj bili smo skupa. Moj sin Mile je majstor na računalu. Ja mu ispričao moju brigu koja me stalno muči što ne mogu pronaći na internetu što mi treba i što stalno tražim. Moj sin mi je pomogao to pronaći samo i jedino mojim, fala dragom Bogu, pamćenjem i otprilike datuma kada je to moglo biti.

Sada je sve tu. Ja sam sebi pohranio u moju fijoku a vama dostavljeno sve onako kako sam prije par godina bio pisao a sada pronašao. Naravno da će sada biti u duplikatu svi oni 48 opisa koje sam vam već do sada poslao, sada Vam šaljem sve ostalo.

Poštovani g. Dragun sve što bih vas sada zamolio je to da pregledate što već imate a ovdje u prilogu ćete pronaći ostalo. Dok sam ovo pregledavao, tu i tamo sam letimično opazio strijeljanja u Imotskom i imotskoj krajini. Znam da ćete sve pažljivo pregledati, (po)složiti i poredati tako kako će vam biti najbliži put doći do željnog materijala. Iz svega ovoga se može napisati nekoliko knjiga, da

ne kažem mnogo knjiga. Usput, jučer sam pronašao jedno **Okoružno pismo generala Drinjanina od prosinca 1952 godine.** Pismo je tako lijepo napisano za hrvatske borce i kako se treba zajednički raditi za zajedničku stvar, povezivati jedni s drugima, uzajamno se pomagati itd. Pismo je malo podugo i ne bi imalo vremensku svrhu danas, ali svakako ga se može idejno iskoristiti za naše današnje prilike, kao što se i Biblija danas koristi iako je pisana prije dvije tisuće godina.

Izvolite primiti moje iskrene pozdrave. Mile Boban, Otporaš.

Saznajte više: Partizansko antifašistički zločini nad hrvatskim narodom

<http://slobodni.net/t111559/#ixzz3qX1Y8gRM>

Naša facebook stranica: <https://www.facebook.com/slobodni.net>

Subject: Partizansko antifašistički zločini nad hrvatskim narodom

Date: Wed, 4 Nov 2015 12:31:01 +0000

Partizansko antifašistički zločini nad hrvatskim narodom

05-11-2015 03:20#678

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

JEZGRA HRVATSTVA JE U HRVATSKOJ, A KORIJENI SU U HRVATSKOJ POLITIČKOJ EMIGRACIJI.

[Kliknite na dolje priloženi link.](#)

JEZGRA HRVATSTVA JE U HRVATSKOJ, A KORIJENI SU U HRVATSKOJ POLITIČKOJ EMIGRACIJI.

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/jezgra-hrvatstva...oj-emigraciji/>, Kamenjar

Neka ovaj gore navedeni naslov potakne na razmišljanje sve Hrvatice i Hrvate koji budu ovaj opis čitali, je li je taj naslov: istinit, umjeren, pretjeran ili ga treba analizirati iz svih kutova, kako bi se našla ona istina koja se ne vidi prostim okom u tom naslovu, a ona je tu od onoga trenutka kada je dr. Franjo Tuđman 1987. godine dobio jugoslavensku putovnicu da može u svojoj nacionalno/hrvatskoj **MISLI** posjetiti Ameriku i Canadu, pa i druge zemlja i kontinente. Ja ću u deset (10) točaka iznijeti moje osobno mišljenje glede tog gore navedenog NASLOVA., a vrata su širom otvorena za svakog pojedinca da kaže svoje mišljenje.

Prvo (1) Ustaše i partizani su se borili, svaki na svoj način, za svoju zemlju, ali ne i za svoju državu Hrvatsku. Kada se kaže riječ Ustaša, prijatelju, neprijatelju i cijelom svijetu je odmah jasno i poznato da su to Hrvati. Kada se kaže riječ partizan, prijatelju, neprijatelju i cijelom svijetu je to nejasno tko bi to mogao biti. Ako su partizani poznati kao Jugoslaveni, a u partizanima je bilo: Hrvata, Srba, Crnogoraca, Slovenaca i Makedonaca, onda se više ne postavlja pitanje da su se hrvatski partizani borili za istu zemlju i za istu državu Hrvatsku. Hrvatski partizani su se borili za Jugoslaviju a ne za Hrvatsku državu. Ustaše su se borile za Hrvatsku Državu a Jugoslavija se je borila protiv Hrvatske Države. To su činjenice koje se ne mogu ignorirati.

Drugo (2) Jugoslavija je bila jedna umjetna državna tvorevina koja je bila negacija želja naroda i narodnosti koji su ju sačinjavali. Jugoslavija kao država mogla je opstojati samo i jedino na načelima i doktrini FAŠIZMA, tj. diktaturi. Mussolini, otac doktrine fašizma, koji je preuzeo iz starog romanskog carstva autoritativne simbole FASCES, što je u stvari svežanj pruča sa sjekirom u sredini kojeg su stari Rimljani u sudskim raspravama nosili pred sudca kao simbol moći. Tako je Mussolini vještom promidžbom i demagogijom oko sebe sakupio SVEŽANJ ISTOMIŠLJENIKA od kojih je sastavio i stvorio VELIKO FAŠISTIČKO VIJEĆE.

Treće (3) Tito je vrlo dobro znao da po uzorima fašističke doktrine Jugoslavija može opstojati, te je po tim fašističkim načelima oko sebe okupio SVEŽANJ, drugim riječima odrede istomišljenika od kojih je sastavio i stvorio: BRATSTVO I JEDINSTVO, SIV, OZNU, UDBU i sve one druge državne aparate koji su slijepo i do ludila bili odani PARTIJI I TITI. U ime partije, slušalo se je Tita, a u ime Tita slušala se je partija. A slušati oboje je značilo čuvati (ali ne i očuvati) Jugoslaviju. To je najbolje osjetio dr. Franjo Tuđman 1968. godine kada mu se je u ime PARTIJE zabranilo na otkrivanju spomenika “žrtvama fašizma” u Jasenovcu govoriti o žrtvama i brojkama rata.

Četvrto (4) Tito je tu! Jugoslavija je tu! Diktatura je tu! Hrvate se zastrašilo, uplašilo, po liniji partije moralo se je ići. U ime “bratstva i jedinstva” hrvatski se jezik mijenja, u školama se uče Titine ofanzive; iz škola izlaze novi naraštaji s novim idejama, val dezinformacija zahvatio mnoge Hrvate, nastala zabuna, nastala pobuna, nastali prosvjedi, nastala hapšenja, nastala zatvaranja i mučenja, mnogi istaknuti Hrvati su dospjeli u zatvore i teške robije, zatvori se pune a nepovjerenje prema Titi i partiji se povećavaju.

Peto (5) U tom valu straha za goli život mnoge Hrvatice i mnogi Hrvati su postali žrtve i ustaštva i partizanstva te od straha i jednog i drugog napuštaju svoje roditelje, svoja ognjišta, svoju zemlju Hrvatsku, tražeći spas u izbjeglištvu. Tu, u izbjeglištvu, u tuđem svijetu i među stranim običajima, Hrvati se bore da ne zaborave svoje roditelje, svoj narod hrvatski, svoj jezik hrvatski, svoje običaje hrvatske, Svoju Domovinu Hrvatsku. Iz velike i žarke ljubavi prema svojoj Domovini Hrvatskoj skoro se svima na njihovim tabanima zalijepilo ime HRVATSKA tako kuda god hodaju ostavljaju tragove HRVATSTVA.

Šesto (6) Hrvatski Književni List, HKL 1969. i Hrvatski Tjednik, HT 1970. su najveći dokaz da se, kako u Jugoslaviji tako isto i u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, SRH, nije više moglo promicati nikakovo ni u kojem slučaju hrvatstvo. Za to je očiti dokaz **KARADORDEVO iz prosinca 1971.** godine, odakle su sve strijele oštrice poslate svim onima (poznata je lista od (50) pedesetorice) istaknutim Hrvatima, koji su mnogi od njih morali napustiti svoju zemlju **Hrvatsku, kako bi živote spasili, isto onako kako su to i drugi Hrvati činili prije njih. Tako je došlo do onog poznatog HRVATSKOG PROLJEĆA** a u emigraciji: Brunu Bušić, Franjo Mikulić, Zlatko Markus i drugi prozvani su i tako ostali poznati kao **PROLJEĆARI**.

Sedmo (7) Proljećari, kao jedna nova snaga u hrvatskoj političkoj emigraciji, svojim novim i svježijim idejama, počimaju zadobivati, najprije simpatije a zatim i podršku mnogih državotvornih Hrvata u emigraciji. To se je najbolje moglo očitovati na izborima HNV iz godine 1977. kada su Bruno Bušić, Franjo Mikulić i Zlatko Markus dobili najveće povjerenje glasova u HNV. Rad PROLJEĆARA unutar HNV nije ostao nezapažen u porobljenoj Hrvatskoj. Politički kurs hrvatske emigracije se mijenja. Bruno Bušić napušta novinu Novu Hrvatsku, NH i Jakšu Kušana. Prilazi onima koji su mu bliži, kako je znao sam reći, po ideji u borbi za hrvatsku samostalnost. To su bili ponajviše simpatizeri ideje **PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA** nkoja je izišla u Istarska DRINA br. 3/4 1964. Bruno je ovu poruku izmirenja na pamet proučio i naučio. Iz nje je crpio podatke za onaj svoj opis o Ustašama i hrvatskim partizanima.

Osmo (8) U Zagrebu je gorjelo pod nogama dru. Franji Tuđmanu. Kao razočarani Titovac br.

jedan (1), kao razočarani komunisti br. dva (2), kao razočarani Jugoslaveni br. tri (3) i kao rođeni i uvjereni Hrvat br. četiri (4) pao je u veliku nemilost kod svojih bivših “drugova”, isključen iz partije, odbačen kao žvakaća guma, pokušava na razne načine, tu na terenu, u Zagrebu, tu u Hrvatskoj nešto učiniti za hrvatski narod. Čvrst i odlučan u svojim hrvatsko državotvornim idejama odlučuje se legalnim putem posjetiti hrvatsku političku, gospodarsku, športsku, umjetničku, kršćansku emigraciju.

Deveto (9) Dr. Franjo Tuđman dolazi u Toronto, Canada, u KULA HRVATSTVA kako ju je šesdesetih godina prošlog stoljeća nazvao Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin, ljeta 1987. Poznato je mnogima da je dr. Tuđman kao povjesničar mogao primati sva izdanja DRINAPRESS-a i da je čitao mnoge opise generala Drinjanina, i kako su ga neki, s pravom ili ne, optužili da se je on, dr. Tuđman, zaljubio u zdrave nacionalne pomirdbene ideje generala Luburića, osobito **PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.**

Deseto (10) Dr. Franjo Tuđman je imao nekoliko predavanja u Torontu, a najpoznatiji je bio onaj **POLITIKA HRVATSKOG NACIONALNOG IZMIRENJA,** kojeg je održao u dvorani “The Ontario Institute for Studies in Education 19 lipnja 1987. Kada smo se uvečer na užem skupu sastali s drom. Tuđmanom, da ne kažem samo mi ODPORAŠI ili najnovije OTPORAŠI, jer nas je bilo i iz drugih hrvatskih organizacija, u razgovoru je palo pitanje i adresa o pomirenju generala **DRINJANINA PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.** Dr. Tuđman je jasno, glasno i otvoreno rekao da je ta Luburićeva poruka TEMELJ I ŽILA SVAKOG IZMIRENJA IZMEĐU HRVATA. Ne sjećam se više dali je točno rekao “žila” ili “korijen”. Otporaš.

Pročitajte više na **JEZGRA HRVATSTVA JE U HRVATSKOJ, A KORIJENI SU U HRVATSKOJ POLITIČKOJ EMIGRACIJI.** | Kamenjar, Kamenjar

Saznajte više: Maks Luburić, Hrvat katolik ili srbin pravoslavac - Stranica 2 <http://slobodni.net/t112192-2/#ixzz3qZjvaUTS>
 Naša facebook stranica: <https://www.facebook.com/slobodni.net>
 Posljednje uređivanje od Bobani : 05-11-2015 at 03:28

07-11-2015 01:19#679

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

KOMENTARI O UDBAŠU ANTI GRANIĆU

(Saznati više o Anti Graniću i njegovu stricu ili ujcu Ivanu Graniću, kliknite na svaki priloženi link. Mo.)

Subject: Komentari o Udbašu Anti Graniću

Date: Fri, 6 Nov 2015 20:00:49 +0000

Guest . prije godinu

To je znači Ante Granić, 'legendarni' komentator iz Pariza! To je Ante što zavađa ljude po portalima! tu si maco!

Guest Guest . prije godinu
on ti je uvjereni komunjara a takvi su najniže vrste.

Guest Guest . prije godinu

Iako bi da je 'samo' komunjara .. vidiš šta je sve radio, a mislim da je ovo samo djelić! Dugo on djeluje u Parizu i iz Pariza!

Odgovori
cleuna . prije godinu

Aha, to je ta spodoba s kojom sam se dosta puta sukobio u raznim komentarima.
Dokazani Hrvatomrzac koji će podržati svakoga tko je protiv Hrvatske i Hrvata.
Jeli ovo na slici on?
Pitam jer iza njegovih leđa, u vitrini vidim kip Gospe Međugorske.

Odgovori
Guest cleuna . prije godinu

Pozz Cleuna! Je on je! i dan danas on nekakvu suradnju ima s agencijama za međugorje.. nisam siguran što radi konkretno ali može se provjeriti, znam samo da ima neke veze s međugorjem!

Odgovori
Delivuk je Mladi korisnik

Je li moguće da nam taj Otporaš lekcije daje. Čitam što Otporaš piše, ali on najviše piše što se njemu sviđa a ne što se sviđa nama ostalima. Njegova istina o drugom svjetskom ratu može zanimati samo one koji misle kao on. Mnogi danas sasvim drugačije misle.

Da li je Mussolini obješen ili strijeljan nije toliko važno koliko je važno to da je zmiji glava smrskana i da više nema fašizma. Mnogo je žrtava bilo da se fašizam uništi. Njega više nema!

Radimo sada na tome da smrskamo i uništimo jugoslavenski antifašizam. Kada se glava antifašizma uništi, tek tada možemo reći da je kod nas drugi svjetski rat prestao i završen. Samo ti Otporaš piši i iznosi podatke iz prošlosti. Nekomu će ipak biti zanimljivo čitati. Saznajte više: Smrt Fašizmu Sloboda Narodu! Smrt Fašizmu Sloboda Narodu!...

Odgovori
cleuna Guest . prije godinu

Pozdrav i tebi Lilith.
Žalosno od Međugorskih Franjevac ako održavaju bilo kakvu vezu s ovom udbaško-komunističkom bitangom.
Ako je to istina, bolju sudbinu nismo ni zaslužili.

Odgovori
Guest cleuna . prije godinu
evo ga, piše kolumne na jednom portalu: Vidi ovo, jebo ga Jovo Kapičić
[:http://www.ljubusaci.com/index...](http://www.ljubusaci.com/index...) (kliknite ovdje)

Odgovori

Daran F Bašić Guest . prije godinu

Ma ne piše samo tu. Pisao je i o Sulejmanu veličanstvenom na nekakvom blogu jugonostalgičara

Odgovori

cleuna Guest . prije godinu

Evo,upravo sam pročitao tu njegovu columnu. I zamisli,tko se sve sada predstavlja liberalom i borcem za ljudska prava? Čak i ova spodoba koja odaje počast zapovjedniku najzloglasnijeg komunističkoga kazamata u koji su bili zatvarani i u njemu ubijani ljudi čija je jedina krivica bila ta što su mislili drukčije i usudili se javno kritizirati ta zločinački sustav.

E baš ga jebo Jovo Kapičić.

Odgovori

Milan cleuna . prije godinu

Objaviti kao Gabro Vuškić (Niste Vi?)

Gabro Vuškić . Najbolji komentar. . Bowie, Texas

Tisuću devet stotina pedeset prve godine Titini dželeti su stavili ploču da su se tu borili Jugoslaveni. Ovaj nećak zloglasnog OZNAŠA Ivana Granića, Ante Granić nije nikakav profesor. Hrvati ne dajte se zavaravati.

On je došao u Francusku, u Pariz 1964 godine kao agent Udbe i da bi mogao biti "prosvetni radnik" i učiti judoslavensku "decu" pri jugoslavenskoj Ambasadi u Parizu, trebao je imati, kao pokriće, dokaz da je učitelj. Kako on to nije imao jugoslavenska Ambasada u Parizu mu je pribavila, ili iz Mostara ili Beograda potvrdu da je "Prosvetni radnik", što je po partijskom i jugoslavenskom tadašnjem sistemu značilo da je UČITELJ.

Tada se je Ante Granić usko povezo sa Slavom Lekom iz Tihaljine, a bio je i prijatelj Jerke Boban, Kukić-a koji je bio sa njima mnogo puta u jugoslavenskom Klubu, gdje se je sve džabe jelo i pilo i planovi krojili kako kidnapirati 9 istaknutih Hrvate u Parizu i poslati ih JAT-om u Beograd. Ovaj Jerko Boban je bio moj prijatelj i došao mi sve kazati, tako da se je urota u početku otkrila i nije uspjela.

Dragi moji Hrvati Ljubušaci ne vjerujte više ništa tom Anti Graniću, zloglasnom agentu UDBe. Otporaš.

Odgovori

Guest Milan . prije godinu

Znači nećak je zlotvora i OZNAŠA Ivana Granića?

Odgovori

Milan Guest . prije godinu

Molim te Lilith pronađi iz prošle godine onaj opis iz novine OBRANA ožujak 1969. godine s naslovom: "LJUDI KOJI SE SRAME SVOJIH DJELA. Tu u tom članku je opisan jedan mali dio zlodjela OZNAŠA Ivana Granića, strica Ante Granića. Može se ovaj agent UDBe Ante Granić braniti da mu on nije stric, ali mu to neće pomoći, jer, nadajmo se, da još ima živih svjedoka Hrvata kojima je on pričao da mu je taj OZNAŠ Ivan Granić stric, ujac, tetak ili neka svojta. Svakako da ovaj "samozvani profesor" iz Pariza Ante Granić ne može ni u kojem slučaju odgovarati za zlodjela

tog OZNAŠA Ivana Granića, ali se je svakako Ante Granić mogao od njega ograditi, što on nije učinio, naprotiv se s njim hvali, i pošao njegovim udbaškim stopama, te htio DEVET (9) poštenih Hrvata kidnapirati i poslati u Beograd na sigurnu smrt, kao što su mostarski Udbaši poslali Miljenka Hrkača u Beograd na sigurnu smrt.

Javi se Ante Graniću da razvijemo polemiku, ti i ja, kojemu si ostao dužan deset (10) tisuća starih francuskih franaka. Kao rizničar društva HOP-a Dr. Evanđelist Ivan Šarić dao sam tih u društvu: Josipa Čavčića, Milana Bagarića, Mate Kolića, Mirka Kovačevića, Danka Leventića a Stojan Rašić i Mate Kraljević su za tebe jamčili, jer navodno da su te poznavali. Ostalo ostavljam za slijedeći put ili dijalog između nas dvojice.

Veseli me da se je konačno poteglo i ovo pitanje. Konačno dolazi i NAŠA HRVATSKA ISTINA.

Odgovori

Milan . prije godinu

Kliknite na priložene linkove u kojima se spominje zloglasni Oznaš/Udbaš Ivan Granić. Milan.

LJUDI KOJI SE SRAME SVOJIH DJELA | Kamenjar...

LJUDI KOJI SE SRAME SVOJIH DJELA | Kamenjar...

Milane, ukucaš tražene pojmove gore u gornjem desnom kutu portala u polje " traži.." i izbacit će ti ono što tražiš

cleuna Milan . prije godinu

Bravo Milane, bandu treba raskrinkati do kraja,dosta je bilo njihove "istine".
Zahvaljujem na ovim informacijama.

Guest cleuna . prije godinu

Evo Milan je osobno poznavao Granića! Ako Mile kaže da je Granić oznaš, onda je tako sto posto!
Bravo za Milana ali i za Cleunu! Mislim da je anti odzvonilo njegovo 'laprdanje po portalima

Odgovori

cleuna Guest . prije godinu

Naravno da vjerujem Milanu,samo ako ovo pročita molio bi ga da mi kaže jeli osobno poznavao Ivana Baruna,jednoga od ovih koji su trebali biti oteti.

Mislim da je Barun Livnjak i da sam ga često viđao za vrijeme domovinskog rata.

Samo me zanima radi li se o istoj osobi.

Ali čudno mi je da se "istinoljubac" Granić ne oglasi i ne pokuša demantirati sve ovo.

Odgovori

Otporaš cleuna . prije 8 minuta

Celuna, jest poznavao sam Ivana Baruna vrlo dobro. Bili smo u istoj organizaciji HOP-a u Parizu. Ako te još što bude zanimalo o Ivanu Barunu, milim te samo se javi. Poznavao sam i Slavka Lijovića u Parizu. To je bilo koncem pedesetdevete godine. Poznajem i Ivu Jolića iz Toronta. Sa

Ivom Jolićem sam često u kontaktu.
PoZDrav svima. Milan.

Odgovori
Guest cleuna . prije godinu

Kazati će nam Milan za ovog Baruna! Za njega nisam čuo, ali neke livnjake iz dijaspore znam (Liović ,, Jolić...)
Vjerojatno drug Granić ovo nije pročitao, mada je vrlo vjerojatno da jeste ali se krije

Odgovori
cleuna Guest . prije godinu

Pročitao je on ovo, sigurno. Stari je to udbaš da bi mu to promaklo.
Pitam za Baruna jer se sjećam jednoga čovjeka sa crnim renaultom Francuskih tabla koji je bio tu čitavi domovinski rat u uniformi.

Odgovori
Otporaš cleuna . prije 3 minute

celuna, taj Hrvat sa crnim Renaulom francuske registracije je za sigurno bio Ivan Kovač, koji se je priključio HOS-a odmah u početku rata. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći 2011., vozeći se iz Livna prema Zagrebu.
Ivan Kovač, poznat kao UIK, što je "Ustaša Ivan Kovač".
Dragi naš Ivane Kovač Počivao ti u Miru Božjem! Tvoj suborac Milan.

Odgovori
Guest cleuna . prije godinu

Nema nam druge nego da pričekamo Milana! a i ja mislim da ovo Graniću ne bi promaklo, isto tako mislim da se neće javiti , jer mu se lakše praviti 'manit'

Odgovori
Milan Guest . prije godinu

Čekam i očekujem tog Antu Granića kao ozebao sunce. Imam sa njim nacionalno/hrvatske račune razjasniti. Ovo nije nikakva prijatnja, nego samo jedan poziv da se čovjek odazove čovjeku na prijateljski razgovor, gdje bih mu postavio nekoliko pitanje, a neka od tih bi mogla biti i ova:

- (1) Ante Graniću, kaži ti nama, sada, junački, pošteno i hrvatski, a ne jugoslavenski, jer jugoslavenski što god kažeš, bit će LAŽ, dali je okrutni OZNAŠ Ivan Granić tvoj stric, tetak, ujac ili neka svojta?,
- (2) Ante Graniću, kaži ti nama, sada, junački, pošteno i hrvatski tko je tebe od Udbe iz Mostara poslao u Pariz da uhodaš hrvatske emigrante, državotvorne Hrvate?,
- (3) Ante Graniću, kaži ti nama, sada, junački, pošteno i hrvatski, dali si ti kršteni kum sinu Stojana Rašića?,
- (4) Ante Graniću, kaži ti nama, sada, junački, pošteno i hrvatski tko je sve bio na ručku kod Stojana Rašića one kobne nedjelje 16 listopada 1978. kada je poginuo Bruno Bušić na adresi 57 Rue de Belleville? Hoću imena ovdje a ne neku ispriku, kao: to je davno bilo pa se ne "sećam više",

(5) Ante Graniću, kaži ti nama, sada, junački, pošteno i hrvatski dali si ti u Parizu ikada, prije ili kasnije pogibije Brune Bušića, upoznao, viđao i s njima se sastajao: Vinko Sindičić, Vice Vukojević, Pere Gudelj, Pere Miloš i drugi poznati i nama još nepoznati doušnici zloglasne Udbe?

(6) Ante Graniću, kaži ti nama, sada, junački, pošteno i hrvatski kada si i u koliko sati si izišao iz kuće Stojana Rašića, gdje si tada i skim otišao iz kuće Stojana Rašića, tu kobnu večer kada je poginuo i ubijen Bruno Bušić?

(7) Ante Graniću ova pitanja nisu nikakva sumnja u tebe, nego samo pitanja na koja bi ti, kao pošten čovjek trebao odgovoriti onoliko koliko znaš, a po svemu sudeći ti toga mnogo znaš.

Neka ti ovih sedm (7) pitanja posluže kao sedam Svetih Sakramenata.

Očekujem osobno tvoj odgovor i kroz zajednički dijalog možemo na sva ova i druga moguća pitanja naći odgovor.

Odgovori

Milan Guest . prije godinu

Lilith ne znam kojeg si Liovića iz Pariza poznavao. Mogao si upoznati u Bobanovoj Dragi 7 lipnja 2014., na mojoj gozbi jednog Livnjaka kojeg sam poznavao preko pola stoljeća. Kada je čuo preko mojih prijatelja da ću biti u Bobanovoj Dragi 7 lipnja, preko naših zajedničkih prijatelja mi je javio daće me doći posjetiti tog dana. I uistinu je i došao i Lilith, mislim da sam ti ga predstavio. Možda je to taj ili se radi o nekom drugom Lioviću. Bio je jedan Liović Slavko u Parizu, možda je to taj.

Odgovori

Guest Milan . prije godinu

Nemoj nam izdavati položaj Milane! podatci sa tajnog sastanka ne smiju doći u javnost)

Odgovori

Daran F Bašić . prije godinu

Netko je davno pisao Anti o Graniću ali je uredno skidano na Poskoku.

Ante Graniću. Čitajući tvoje očitovanje u kojemu od čelništva Širokog brijega tražiš da se meni prepusti odgoj djece u školama ponukan sam ti i odgovoriti.

Nikada mi nije palo na pamet da ja odgajam tuđu djecu. Odgajam svoju. I naravno da je teško odgajati djecu ali sudeći prema reakcijama okoline ja i moja žena smo uspjeli. Jer su izrasle u osobe koje znaju razlikovati dobro i zlo. Odgoj djece kao što je svima poznato dolazi iz obitelji. Ona je temelj društva .

Tako da pokušajem da savjetuješ čelnike Širokog da meni prepuste odgoj djece je još jedan pucanj u prazno tebe i sličnih tebi. Ja znam da se odgoj djece ne smije nikada više prepustiti takovima kao ti. A ono ako ništa ja ne bi prepustio. Kada sam ulazio u rasprave s tobom jasno sam znao s kim ulazim i ko si, toga ja prema tebi nemam ama baš nikakva poštovanja. Prema tebi i prema tvojoj historiografiji a posebice prema tebi "učitelju". Nema ni mržnje rekao sam ti stotinu puta .Mržnju prema drugome ostavljam tebi. U raspravama s tobom davno na ovome portalu si pričao uljepšane

priče o dolasku omladine kod tebe. Znamo mi Ante u Hercegovini jako dobro ko je dolazio kod tebe i čija djeca. Djeca Širokog su odricanjem njihovih roditelja završavali škole. Često u istim cipelama istoj odjeći jer se nije moglo namaknuti više od teških poslova. Djeca Širokog Brijega su samo zahvaljujući i roditeljima koji su po inozemstvu radili godinama završavali fakultete a ne zahvaljujući pripadnosti partiji. Danas ti odrasli ljudi traže istinu. Ali ne istinu koju ćete pisati ti i djevoja koja su kod tebe u Pariz dolazila. Kod tebe su dolazila "probrana" djeca moralno politički podobnih.

E pa vrijeme je Ante Graniću da svi saznaju kakav si ti historiograf i učitelj:

U BORBI PROTIV ZLA

Koliko god Hrvatski narod je trpio tegobe jugoslavenskog terora, hrvatska emigracija je trpjela dvostruko više.

PISMO HRVATSKOG EMIGRANTA.

Pismo koje donosim je pisao hrvatski politički emigrant po imenu Andrija Takač koji je živio u Parizu. Sudeći po pismu bio je upoznat sa mnogim istaknutim Hrvatima ovog velikog grada Pariza. Pismo donosim u cijelosti kako bi čitatelji mogli malo iz bliza dobiti sliku kako je Udba djelovala među Hrvatima. Pismo je objavio "OTPOR", glasilo Hrvatskog Narodnog Otpora, HNO, br. 4, 1983. strana 2. Pismo počima:

TKO JE ANTE GRANIĆ?

Ante Granić je sinovac okrutnog oznaša Ivana Granića, koji je došao u Pariz ljeta 1965. godine. Odmah se je sprijateljio sa Slavom Lekom.

Ubrzo se ustanovilo da je taj Ante Granić jugoslavenski doušnik. Postao je "prosvjetni radnik" za "jugoslavensku" djecu u klubu jugoslavenske ambasade u Parizu, što je uistinu značilo da je postao učiteljem.

Poznato je da su taj Ante i Slavo Leko, a možda još i neki drugi pripremali otmicu devetorice Hrvata iz Pariza. Otmica je tako "rodoljubno" smišljena da bi najoprezniji Hrvati pristali na tu smicalicu. Zahvaljujući jednom iz te skupine Granić-Leko, ([To je bio Jerko Boban, zvani Kukić \(1934-1994. koji je saznao za plan i otkrio ga jednom koji je bio na listi za otmicu, moja opaska. Otporaš.\)](#) zločinački plan se nije ostvario. Ovog **zlopotnjačkog** čina Hrvati Pariza se još uvijek dobro sjećaju.

Da ne bi ispalo kao neko izmišljanje, evo imena onih koji su bili potencijalne žrtve UROTE GRANIĆ-LEKO:

- (1) Josip Čavčić, rođen 1917.
- (2) Ivan Barun, rođen 1937.
- (3) Jure Vidović, rođen 1933.
- (4) Danko Leventić, rođen 1931.
- (5) Žarko Luburić, rođen 1934.
- (6) Pavo Miličević, rođen 1931.
- (7) Milan Bagarić, rođen 1936.
- (8) Mate Kolić, rođen 1939., umoren u Parizu 1981.
- (9) Mile Boban, rođe, 1939.

Na veliku sreću ovaj jugoslavenski zločinački plan nije uspio, te je teško proreći kako bi hrvatska politička emigracija reagirala u protivnom. Možda, kao i uvijek, okrivilo bi se nevine Hrvate kako bi stvarni počinitelji imali dovoljno vremena umaknuti i sakriti se na sigurna mjesta.

Ljeta 1967 .godine Slavo Leko je priznao nekim Hrvatima u Parizu govoreći sljedeće: "Nisam vjerovao da se radi o ozbiljnim stvarima. Mislio sam da se sa time želi samo uplašiti Hrvate. Meni se govorilo, da se nikome ništa neće dogoditi. Kada sam opazio u jednom kutu u klubu (*čitaj jugoslavenskome, moja opaska*) odore francuske policije koje su se trebale upotrijebiti za otmicu devetorice Hrvata, počeo sam drhtati. Sam sebe sam uvjeravao da ništa nisam kriv iako sam sa Granićem i kompanijom u društvu". (**Ovaj Slavo Leke razgovor se je snimio na magnetofonsku vrpce u stanu pisca ovih redaka, na adresi 8 Rue Belhomme Paris 17eme u srpnju 1967. a da on nije uopće znao. Razgovor s ove vrpce je službeno bio preveden na engleski i predan na sudu desetorici (10) Hrvata u New Yorku od 15 veljače do 15 svibnja 1982 godine. Svrha ovog prijevoda je bila da se upozna američki sud kako jugoslavenska Udba djeluje među svojim "zemljacima" Hrvatima i huška jedne protiv drugih, itd, ird., moja opaska. Otporaš**)

Kada se je urota otkrila i stvar bila poznata Hrvatima Pariza, Slavo Leko se povukao da ga više nitko nije vidio. Ubrzo je nestao iz Pariza i nastanio se u Osijeku, dok je Ante Granić i dalje ostao u Parizu, da vrši dužnost "prosvjetnog" radnika za "jugoslavensku djecu" u domu jugoslavenske ambasade.

One kobne nedjelje, 16. 10 . 1978 godine objedovali su (ručali) kod Stojana Rašića (oženjen kćerkom Petra Brnadića - pred čijim stanom je ubijen Bruno istog dana, te iste noći, Bruno Bušić, Mate Kolić, Petar Brnadić, Ante Granić (**kum Stojanova sina, mo.**) i još neki kojih se sada ne sjećam. U tome me može dopuniti Stojan ili Petar. Poznato mi je da je Stojan iz ovog stana, u nazočnosti navedenih, zvao Stipu Bilandžić u Njemačku i tražio Franju Mikulića da se Bruno s njim dogovori o važnim stvarima u svezi sastanka sabornika HNV u Amsterdamu. Ne bacam pečat sumnje na Stojana, nego mišljenja sam da bi on morao reći hrvatskoj javnosti što se je sve govorilo tog dana, kakav se razgovor vodio, a posebno između Brune i Granića, te Granića i Kolića. (**Te noći je ubijen Bruno pred stanom Petra Brnadića, a Matu Kolića je ubila Udba 3 godine kasnije, moja opaska**). Možda bi se mogli povući konci Brunina umorstva, jer poznavajući politički emigrantski mentalitet može se zaključiti da se je tu otvoreno govorilo, otvoreno planovi pravili, nikakvih tajnih nije bilo, drugom riječi, svaki svakome vjerovao.

Najzanimljivije bi bilo saznati kada je tko izišao iz kuće, s kim i u koliko sati i kuda. Obično kod prijateljskog i kumovog ručka ljudi su veseli, te razdragano kažu idu ili kući ili negdje na drugo mjesto. Navodim ovo s ciljem da se svaki Hrvat zamisli nad tragičnom smrću Hrvata čiji se počinitelji umorstava nisu nikada otkrili. Tim plaćenicima i profesionalnim ubojicama uveliko pomaže hrvatska "dobronamjerna" šutnja iza koje se kriju mnoge ubojice i doušnici. Tako je šutnjom ubijen i hrvatski mučenik Bruno Busić.

Andrija Takač, Pariz.

Ante Graniću Hrvati Širokog Brijega imaju pravo doznati ko leži ispod spomenika. Ante Graniću Hrvati Širokog Brijega imaju pravo na istinu ma koliko se ti i svi slični tebi trudili da to prikazete kao rušilačke nagone "ustaša" Širokog Brijega. Ti i svi slični tebi se upravo bojite prave istine .Od tuda dolaze i sve ovakve reakcije na uklanjanje spomenika na Širokom Brijegu.

Ukazivanje zahvalnosti antifašistima nikada nije sporno bilo. Ali se dostojanstvo mora vratiti i nevinim žrtvama.

Posebice nevinim. A nevinih žrtava je bilo i previše. Nadam se da čelnici Širokog Brijega nikada neće stati sa nastojanjima da ustvrde pravu istinu ma kakva ona bila. Ona je ovome narodu poslije godina prikrivanja i te kako potrebna .Vrijeme je da se časnim ljudima antifašistima ali i nevinim oda počast ali je vrijeme i da se dozna istina i da se i oni koji su se "utrпали" među antifašiste zbog

svih zala koje su počinili Hrvatima Širokog Brijega, Bosne i Hercegovine i Hrvatske ako i ne kazne barem pribiju na stub srama.

Od spomenika kao simbola prošlih vremena mnogo mi je draža istina o tim istim vremenima .

Nakarada .....

Odgovori

Guest Daran F Bašić. prije godinu

Bravo!

Odgovori

cleuna Daran F Bašić. prije godinu

Bravo prijatelju.

Pozdrav.

Saznajte više: Maks Luburić, Hrvat katolik ili srbin pravoslavac - Stranica

2 <http://slobodni.net/t112192-2/#ixzz3qkT0tBUu>

Naša facebook stranica: <https://www.facebook.com/slobodni.net>

Idući opisi bit će u nastavci:

TKO JE PRODAO DALMACIJU: DR. ANTE TRUMBIĆ ILI POGLAVNIK DR. ANTE PAVELIĆ???

Posljednje uređivanje od Bobani : 07-11-2015 at 01:33

11-11-2015 17:41#680

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

GENERAL DRINJANIN - OKRUŽNO PISMO BR.7/1955

PORUKA GENERALA DRINJANINA HRVATIMA TORONTA ...

kamenjar.com/poruka-general-drinjanina-hrvatima-t...

Jan 10, 2014 - Hrvatski narod gleda na nas, koji smo u slobodnom svijetu, da govorimo i ... nego je PORUKA svim Hrvatima U HRVATSKOJ I U SVIJETU da se .

(Ovdje su dvije vrlo važne poruke. "**PORUKA SVIM HRVATIMA U SLOBODNOM SVIJETU**" je iz 20 siječnja 1955. a nalazi se u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na strani 62/63, dok ova gore sa linkom: **PORUKA GENERALA DRINJANINA HRVATIMA TORONTA** je iz 1966. godine i ne nalazi se u spomenutoj knjizi Pisama Vjekoslava Maksa Luburića. Kliknite gore na priloženi link i uživajte u čitanju hrvatsko/državotvornih ideja generala Drinjanina. Mile Boban, Otporaš.)

SVIM HRVATIMA U SLOBODNOM SVIETU!

HRVATSKI NARODNI OTPOR

Glavno Tajništvo

br. 19/ 1955

Stan, dne 20.I.1955.

OKRUŽNO PISMO BR. 7/1955

SVIM HRVATIMA U SLOBODNOM SVIETU !

Prema pouzdanim i provjerenim vijestima, s kojima raspolažemo, u Beču postoji jedan komunistički centar, čija je glavna zadaća širiti prorasku promidžbu među hrvatskim emigrantima.

Na čelu tog komunističkog centra stoje tobožnji emigranti hrvatske narodnosti, koji su pobjegli iz Titove Jugoslavije nakon tobožnjeg prekida istih s Kominformom i Rusijom.

Agenti toga centra nastoje doći u vezu s hrvatskim emigrantima kao i sa vodećim osobama svih političkih grupacija i stranaka, govoreći im o bezuvjetnoj pobjedi Rusije nad snagama zapada. Radi toga, da i mi Hrvati moramo imati svoje ljude na strani Rusije, koja je voljna stvoriti Hrvatsku Državu.

Poznavajući dobro odlučnost hrvatskog naroda u Domovini i njegove emigracije u borbi za svoju Nezavisnu Državu Hrvatsku, komunistički se agenti dobro služe parolama o hrvatskoj nezavisnosti, o našim odnosima prema Srbima, koji pod vodstvom velikosrpskih krugova srbiziraju Bosnu, Srijem, Kordun itd. I tvrde, da Rusija to ne bi dopustila, nego bi na Drini uspostavila granicu između Nezavisne Države Hrvatske i nezavisne Srbije. Zato da bi hrvatski nacionalisti i Ustaše morali pomoći Rusiji u obračunu s Titom, jer da Rusija to ne može učiniti bez Ustaša.

Hrvati!

Mi ne vjerujemo u stvarni prekid između Beograda i Moskve. Moskva nije nikada u povijesti bila prijatelj hrvatskog naroda, nego uvijek naš protivnik. Carska je Rusija naručila umorstvo prijestolonasljednika Franje Ferdinanda, koji je bio prijatelj Hrvata. Moskva je dala pobiti hrvatske zarobljenike na Odesi, (Radi se od preko deset tisuća hrvatskih zarobljenika koje su Srbi pobili samo zato što se hrvatski zarobljenici nisu htjeli pridružiti jugoslavenskom Odboru, tj. srpskoj vojsci. Kada se je za taj pokolj saznalo, predsjednik Hrvatske Stranke Prava, HSP-a Aleksandar Horvat je oštro reagirao 6 srpnja 1918. interpelacijom imena **GROZOTE U ODESI** u Hrvatskom Državnom Saboru, mo) jer se nisu dali svrstati u jugoslavensku legiju u prvom svjetskom ratu. Moskva je nakon Marseille-a tražila najenergičnije mjere protiv Hrvata.

Moskva nam je likvidirala i ono malo hrvatskih komunista, koji su mislili, da treba izgraditi i osigurati Državu Hrvatsku. Ona je uvijek bila neprijatelj hrvatske državne misli. Radića su poslali u Beograd, a 1941., kada je hrvatski narod stvorio svoju državu, Moskva je poslala svoje prijatelje srpske komuniste i cijelo srpstvo u vatru protiv N.D.H.

Hrvatski su komunisti neznatnu ulogu odigrali i uvijek su služili srpsku i jugoslavensku državnu misao. Danas se strijelja Hrvate i za djela počinjena protiv Karađorđevićeve monarhističke diktature. Hebrang je likvidiran, kao i grupa naših komunista, ali to ne znači, da su oni bili žrtve svog hrvatstva. Hebrang je bio ortodokсни komunista i nije imao ni Boga ni Domovine. On je hrvatovao zato, jer u Hrvatskoj nije mogao uspjeti s komunizmom. Mi smo imali u rukama Hebranga i znamo njegovo mišljenje. On je tražio hrvatski Srijem i Bosnu, jer su to zahtijevali nesretni hrvatski proleter, koji su odbijali srpski i jugoslavenski komunizam, jer je bio posve protuhrvatski orijentiran.

Hrvatske komuniste nije boljela hrvatska nesreća, nego taktički neuspjeh. Njima je Domovina taktika, a nama je sastavni dio našeg žića i bistovanja. Godine 1941. potpisnik je uhvatio jedan dio arhive komunističke stranke Hrvatske kao i kartoteke tajnog ureda zagrebačke policije sa zapisnicima. Samo tri bilješke su glasile: "hrvatski orijentiran", a svi ostali pristalice jugoslavenske državne koncepcije. Hrvatski pak radnik bio je i ostao je protivnik svakog - i hrvatskog, i srpskog, i jugoslavenskog, i ruskog komunizma!

Postoji mogućnost, da Rusija danas šalje svoje emisare, jer su svi dobro obaviješteni ljudi na čistu s time, da u Hrvatskoj vladaju srpski komunisti i jugoslavenska državna misao uz pomoć srpskih i slovenskih krugova. Ali postoji vrlo lako mogućnost, da se radi i o Titovim agentima, o srbokomunistima ili o kojem bijednom sluganu istih iz Hrvatske, koji nas žele u slobodnom svijetu kompromitirati kao tobožnje rusofile.

Potpuno je svejedno, da li se radi o Titovim agentima provokatorima ili o pravim ruskim agentima. Radi se uvijek o komunistima. Kada je uspostavljena Država Hrvatska, ustaški je pokret progonio jednako Staljinovce kao i trockiste, čijim je šefom 1941. bio smatran Dr. Ante Ciliga.

Živimo u teškim povijesno odgovornim vremenima. Neka nas Bog čuva od svakog koraka očaja, jer bi to značilo počinuti nacionalno samoubojstvo. Istina je, da smo neljudski izloženi progonima, jer smo antikomunisti. Istina je, da Amerika spašava tobožnji Titov nacionalni komunizam, koji je čisto srpska i komunistička tvorevina i u biti protuhrvatska. Ali mi vjerujemo, da je to taktika. Vjerujemo, da će Zemlja slobode priznati hrvatskom narodu pravo na slobodu. A i o nama ovisi, da našim držanjem, spremnosti na borbu i žrtvu, našim konstantnim antikomunističkim stavom to priznanje i zaslužimo. Mi smo stari i kulturni narod, narod radnika i seljaka, odgojen u visokom katoličkom i muslimanskom moralu i moramo imati snage i duha, razbora i inteligencije da prebrodimo svijetla i čista obraza ova teška vremena.

Mi vjerujemo u pobjedu Pravde i Boga, dakle smo protiv komunizma. Mi pripadamo jednom svijetu, kojega ne možemo izdati, jer bi izdali sami sebe. Mi nismo antikomunisti radi Amerike, nego radi Hrvatske. To smo bili, jesmo i ostajemo, radeći za Hrvatsku i vjerujući u ono, što radimo i što smo voljni izdržati do kraja. Mi bismo i onda bili protiv komunizma, kada bi smo vjerovali u rusku pobjedu, a to nije, hvala Bogu, slučaj.

Zato je dužnost svih Hrvata u slobodnom svijetu:

- 1.** Pismeno i usmeno, riječju i dijelom, suzbijati proruskim komunističku promidžbu među Hrvatima. Upozoriti hrvatske emigrante na opasnost svake vrsti komunizma, onog ruskog i onog srpskog, pa i čisto hrvatskog komunizma.
- 2.** Suradivati s vlastima država, u kojim žive, i bez predomišljanja dati im podatke o kretanju komunističkih agenata, posebno ako se radi o Hrvatima ili ljudima, koji se izdaju za Hrvate. Treba pomoći vlastima zemalja, koje su Hrvatima dale slobode u kruha, u borbi protiv svih, a posebno hrvatskih komunista, ako takvih bude u dotičnoj sredini. Najaviti rat onima koji bi mogli u slobodnom svijetu kompromitirati naše dobro ime i ugled fanatičkih antikomunističkih boraca.
- 3.** Suradivati sa svim poznatim antikomunističkim organizacijama, društvima i ustanovama u pobijanju svake vrsti komunizma. Nastojati posebno povezati se s aktivnim antikomunistima drugih naroda iza željeznog zastora, kao i mjesnim organizacijama naroda, čije gostoprimstvu uživaju.

Neka Vam ruski plaćenici govore, da Srbi imaju svoje ljude u Pešti, Moskvi, Sofiji, Bukureštu, da sjede na svim stolicama. Mi to znamo, ali zna Američka obavještajna služba i to, da u Hrvatskoj vladaju srpski komunisti, a zna američki narod, da je narod Kardinala Stepinca i Poglavnika

Pavelića izrazito antikomunistički. I dolazi vrijeme, kada će i vječna vjernost hrvatskog naroda biti nagrađena vjernošću svijeta, kojem pripadamo.

Isprazna su i ruska komunistička obećanja, da se u slučaju njihove pobjede ne će Ustašama ništa dogoditi. Ne, Ustaše ne trebaju ruske ni komunističke milosti. Ako je potrebno, da mi preživjeli iz Bleiburške tragedije, idemo stazama mrtvih, onda ostajemo u Europi, radije na polju časti spašavati stijeg hrvatskih oružanih snaga s oružjem u ruci, nego spašavati tijelo, prodajući dušu svoju i svoga naroda.

Ni Moskva ni Beograd !

Ni srpski, ni hrvatski, ni ruski, ni jugoslavenski komunizam !

Ni Titovci, ni Trockisti, ni Staljinovci, ni Malenkovci, nego NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA, gdje će vladati Bog i Hrvati.

GENERAL DRINJANIN v.r.